

BONGAIGAN COLLEGE MAGAZINE

Session—

1986-87

Prof. in-charge : B. Beuria

Editor : M. Basumatary

BONGAIGAON COLLEGE MAGAZINE

ANNUAL PUBLICATION

1986-87

Prof. in-charge :
Mr. B. Beuria

Editor :
Manindra Basumatary

photo of Cover Page : Bongaigaon College Library Building

বঙাইগাঁও কলেজ আলোচনী

বহুবেকীয়া প্ৰকাশ

১৯৮৬-৮৭

তত্ত্বাবধায়ক অধ্যাপক :

শ্ৰীবিচিত্ৰ বেউৰীয়া

সম্পাদক :

মনিদ্ৰ বসুমতাৰী

বেটুপাতৰ ফটো : বঙাইগাঁও কলেজ লাইব্ৰেৰী গৃহ।

ছপা : ভাস্কৰ প্ৰিণ্টাৰ্চ, বঙাইগাঁও।

"ACKNOWLEDGEMENT"

We offer our sincere thanks and express deep appreciation to our esteemed student friends, Principal Sjt. S. C. Chakraborty, Prof. in-charges and Teaching staff for their contribution of articles, valuable suggestions, proper guidance and assistance in many ways for the publication of this issue of Bongaigaon College Magazine for the Session 1986-87.

We are also grateful to the Editor Mr. Manindra Basumatary and Prof. in-charge Mr. Bichitra Beuria and the members of Editorial Board for their efforts in bringing out this annual publication magazine.

We hope and trust that the issue will prove useful and be welcomed by readers.

**Bongaigaon College
Students' Union
Session—1986-87**

বঙাইগাঁও কলেজ আলোচনী

১৯৮৬-৮৭

অসমীয়া শাখা

: সুচীপত্ৰ :

১। ডায়েৰী—	মৌচুমী দাস	—	১
২। ইতিহাস—	মনোজ কুমাৰ ছেৰাউগী	—	১
৩। কলঙ্ক—	বিজন্তা ব্ৰহ্ম	—	২
৪। নিবৰ নিশা—	অমিয় কুমাৰ চৌধুৰী	—	২
৫। বেদীৰ ধ্বনি—	প্ৰফুল্ল দাস	—	৩
৬। বিপন্ন মোৰ স্বপ্ন—	পৰেশ চন্দ্ৰ বৰ্মণ	—	৪
৭। মৃত্যু—	কাৰ্ত্তেশ্বৰ নাথ	—	৪
৮। অসমত মাধ্যমিক শিক্ষা পদ্ধতি আৰু তাৰ প্ৰয়োগৰ সমস্যা—	সান্ত্বনাময়ী মজুমদাৰ	—	৫-৮
৯। আমাৰ আহাৰ আৰু পৰিপুষ্টি—	ভাৰতী গোস্বামী	—	৮-১২
১০। বঙীৰ সপোন—	উষাৰাণী ফুকন	—	১৩-১৬
১১। ছুটি পাহি—	মৃণাল ৰায়	—	১৬-১৯

॥ ডায়েৰী ॥

মৌচুমী দাস

বি, এ, ৩য় বৰ্ষ, ১৯৮৭

ডায়েৰীত লিখা দিনবোৰ

বৰ্ত্তমানৰ পৰা 'অতীতলৈ চাপলি মেলিছে,
মোৰ চিন্তা ভাবনা-কল্পনা-আশা-নিৰাশা সুখ দুঃখ ভালপোৱা
সংকলোখিনিই ডায়েৰীৰ পাতত পিছুৱাই গৈ আছে ক্ৰমে ক্ৰমে,

হয়তো মই এদিন পাহৰি যাম এই পাতবোৰক
ফটোৰ নিগেটিভৰ দৰে অস্পষ্ট হৈ যাব,
আকৌ কেতিয়াবা বহুদিন পাছত ডায়েৰীৰ পাত লুটিয়ালে
কিছু সুখ-স্মৃতি কিছু বেদনা
চুই যাব মোৰ হৃদয়ক নদীৰ পাৰৰ ক্ষীণ দিগন্ত বেখাৰ দৰে;
হয়তো মই তেতিয়া হাঁহিম—কান্দিবও পাৰোঁ ।

আজিও মই ডায়েৰী লিখি আছোঁ

জানো আজিৰ দিনটোও অতীত হৈ যাব—
অহাকালিৰ দিনটোও এসময়ত বৰ্ত্তমানৰ পৰা অতীতলৈ আহি পাব
গোটেই ডায়েৰীখন ভৰি যাব অতীতেৰে ॥ +++

ইতিহাস

মনোজ কুমাৰ ছেৰাউগী

১ম বৰ্ষ, উচ্চতৰ মাধ্যমিক শ্ৰেণী

(বানিজ্য)

হাঁহি হাঁহি

জ্বলাই দিয়া

প্ৰতিটো ইতিহাসৰ পৃষ্ঠা ।

চোৱাচোন—

কেনেদৰে ছাই হৈ পৰি আছে ।

চোৱা

ভালদৰে চোৱা

স্তূপীকৃত ছাইৰ মাজত

অতীত বৰ্ত্তমান ভৱিষ্যতৰ

গঢ়া ইতিহাস;

এতিয়া

পথৰ দৰে নিথৰ,

নিশাৰ দৰে মৌন ।

কোনো খেদ নাই

আজিৰ দুখ

কালিলৈ হব অপাৰ সুখ ।

॥ বঙাইগাঁও কলেজ আলোচনী ॥

কলঙ্ক

মিচ, বিজ্ঞতা ব্রহ্ম
বি, এ, ২য় বর্ষ (অনাচ)

আহ !! যন্ত্রণা !

কাপোৰ উঠাই চোৱা

পাবা, থুপ খোৱা ছাঁই
দক্ষ হৃদয়ৰ শেষ অংশ ।

বাস্তৱৰ থপিয়া থপিত

সৰ্বদেহ হ'ল বক্তাক্ত ।

এটি আশা আৰু কল্পনা

সিহঁতৰ হাততে বৈ গ'ল ।

বিজয়ৰ ওখ দৌলত থাকি

সিহঁতে মানৱতা শব্দ

ভৰিৰে মোহাৰি পেলায়

[কাৰণ] সিহঁত উচ্চ লোক ।

কিন্তু,

এতিয়া টাপলি লগোৱাৰ সময়

বোবা ভাৱনাবোৰে

প্ৰায়শ্চিত্ত ভূগিৰ

প্ৰহেলিকা হৈ পৰিব

প্ৰসূত কল্পনাকোৰ

নিগমে ।

নিৰৱ নিশা.....

অমিয় কুমাৰ চৌধুৰী (অমিত)

২য় বাৰ্ষিক, কলা বিভাগ ।

এতিয়া ৰাতি বহু হ'ল—

নিৰৱ নিশা.....

মই সাৰে আছো

এনেদৰেই থাকিম—

যেতিয়ালৈ মোৰ আশাক কৰব নিদিও ।

বেবৰ নগ্ন ছৱি খন

যৌৱনৰ প্ৰতীক..... ।

স্মৃতি গহ্বৰৰ পৰা

তুমি অনুস্বৰে কথা কোৱা—

মই শুনো, এই নিৰৱ নিশা..... ।

জয়াল নিশা যেতিয়া—

ফেচাৰ চিঞৰ শুনো—

বেদনা দায়ক মনেৰে—

মোৰ সীমাহীন আশাক কৰব দিলে

এই নিৰৱ নিশা..... ।

“বেদীৰ ধ্বনি”

প্ৰফুল্ল দাস

বানিজ্য বিভাগ, ২য় বাৰ্ষিক

মোক দেখি
তোমাৰ জানিবৰ ইচ্ছা হৈছে,
মই কোন ?
সঁচাই,
আজি মইও মোক নিজকে
অচিনাকি যেন লাগিছে ।
মোক নিজকে,
অসহায় যেন লাগিছে ।
কিন্তু.....
সিদিনাটো আমি বহুত আছিলো ?
কিয় ? মই আজি পৰি আছো
অকলশৰে, ইটা, বালি, শিল
আৰু লোৰ শিকলিৰ মাজত ।
মনত ৰাখিবা,
যদিও মই অকলশবীয়া
মোৰ মাজত বহুতো
আত্মা লুকাই আছে
লুকাই আছে,
শত শত-বীৰৰ
অসম্পূৰ্ণ আশা ।
সিহঁত স্বাধীন বীৰ,
সিহঁতে বন্দীক নিৰ্বিচাৰে
সিহঁতে স্বাধীন হ'ব বিচাৰে ।
কিন্তু নোৱাৰে,

সেই একেই শিল, বালি
ইটা, আৰু লোৰ শিকলিৰ মাজত ।
মই—
মইও স্বাধীন হ'ব বিচাৰো,
কিন্তু.....
মইও নোৱাৰো
মোক নিদিয়ে
আজিৰ, তোমালোকৰ
মুক্ত সমাজখনে ।
তেওঁলোকক কবলৈ মন যায়,
তেওঁলোক মুক্ত হ'ল
কেনেকৈ ?
তথাপি, ক'ব নোৱাৰো,
আজিযে মোৰ কণ্ঠ ৰুদ্ধ
সেয়ে,
মোক লৈ
সিহঁতে আজি গৰ্ব কৰে,
গুৰুতৈ বেদী সাজে,
দিৱস পাতে ।
মোৰ অন্তৰত লুকাই থকা
সেই শত শত
জাগ্ৰত আত্মা, আত্মা দিয়ে
সিহঁত হেনো,
স্বাধীন ।
আৰু সিহঁতে মোক কয়,
মই হেনো
বেদী । + + +

বিপ্লব মোৰ স্বপ্ন

পবেশ চন্দ্ৰ বৰ্ম্মণ

স্নাতক, ১ম বাৰ্ষিক (কলা)

শীতৰ এটি গভীৰ মাজনিশা

টোপনিৰ পৰা সাৰ পাই উঠি—

হলুভৰ কৰিলো

সমগ্ৰ পৃথিৱী যেন শুই পৰিছে।

মাথো সাৰে আছে সময়।

নিশাৰ এই নীৰৱতাৰ মাজতে বিলীন হৈ যোৱা

মোৰ উৰুখা পঁজাটিৰ সৰু খিৰিকীখনেদি

তঁৰাৰ চকুৰে দেখিলো,

বিশাল আকাশৰ বুকুত ভাঁহি ফুৰা

অসংখ্য কোমল কোমল সোণালী মেঘৰ চপৰা।

জোনাক জোনাক লগা এই ফৰকাল নিশাটোতে,

মোৰ মনোৰম ফুলনিৰ

আকাশ মদিৰ কৰা সুবাসে

মোৰ হৃচকুত অসীমৰ স্বপ্ন সানি দিলে।

সেয়ে;

উপলব্ধিৰ প্ৰাচুৰ্যেৰে

মন-মেঘৰ আঁৰত ল'ৰালিতে সাঁচি থোৱা

এখনি সুন্দৰ ছবি আঁকিব খুজিলে।

হিয়াৰ বাউলি হেঁপাহত।

কিন্তু নিষ্ফল মোৰ অযুত প্ৰচেষ্টা।

হঠাতে নিস্তব্ধতাৰ প্ৰাচীৰ ভেদ কৰি অহা

ঘমডাকিনীৰ ভয়াবহ চিঞৰত,

বিপ্লৱ হৈ গল মোৰ অসীমৰ মধুৰ স্বপ্ন।

অকাৰণতে হৃচকুত জিলিকি উঠিল

প্ৰিয় দৰদী বন্ধুৰ মৃত্যুৰ প্ৰতিচ্ছবি;

আৰু সেই মৰহা স্মৃতিৰ অসহ্য বেদনাই

নিগৰাই আনিলে হৃচকুত চেপি ৰখা

মোৰ নীৰৱ ক্ৰন্দন। ●

: মৃত্যু :

কান্তেশ্বৰ নাথ

দ্বিতীয় বৰ্ষ, স্নাতক (কলা)

মৃত্যুৱেই সকলো সুখৰ ওৰ বুলি

অবিদিত জানো কাৰোবাৰ ?

সমূলি অৱাস্তৰ জপটা-জপটি,

আপোন পৰ ক্ষন্তেকীয়া জীৱনৰ।

জীৱন্ত কালৰ অথৈবচ আচৰণে

উত্তোৰোত্তৰ নকৰে মধুৰ,

পাৰিলে বিলোৱা সুন্দৰ চানেকী

কিন্ধিত হ'লেও যেন হয় উপকাৰ।

সঙ্গী নহয় কাৰো সম্পদ বৈভৱ

আত্মাহীন নশ্বৰ দেহাৰ

বিশাল বিশ্বৰ এখানি কোণত

শেষ হয় যত অধিকাৰ।

ধনী দুখীয়া উচ্চ নীচৰ প্ৰভেদবিহীন

কালবিজয়ী নিষ্ঠুৰ নিয়তিৰ

পতঙ্গই হুমাই দিয়া চাকিটিৰ

সমূলে বিনাশে পাৰ্থিৱ সৃষ্টিৰ। ●

অসমত মাধ্যমিক শিক্ষা পদ্ধতি আৰু তাৰ প্ৰয়োগৰ সমস্যা

সাত্ত্বনাময়ী মজুমদাৰ
প্ৰবক্তা, বঙাইগাঁও মহাবিদ্যালয়

ভাৰতবৰ্ষৰ অসংখ্য প্ৰাদেশিক ভাষা সমূহৰ দৰে অসমতো অসমীয়া ভাষাই স্নাতকৰ পৰ্য্যায়-লৈকে শিক্ষাৰ মাধ্যম হিচাবে স্বীকৃতি লাভ কৰাৰ পিছতো অসমত অসমীয়া ভাষাই বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত বিশিষ্ট অৰিহণা আগবঢ়াব পৰা নাই। এতিয়াও বিশ্বদৰাৰে অসমীয়া ভাষা কোৱা আৰু লিখাৰ মহত্বতো এমুঠি মাত্ৰ সুশিক্ষিত মানুহৰ মাজতে সীমাবদ্ধ হৈ পৰিছে। ভট্টদেৱৰ দিনৰে পৰা অসমীয়া গদ্যৰ অঙ্কুৰ গজিছে যদিও প্ৰকৃত অৰ্থত অসমীয়া গদ্যই পৰিপূৰ্ণতা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে, হেমচন্দ্ৰ বৰুৱা আৰু গুণাভিৰাম বৰুৱাৰ পৰবৰ্তী স্তৰতহে। নকলেও হ'ব যে, আধুনিক অসমীয়া গদ্যৰ বিকাশত বিশিষ্ট অৰিহণা আগবঢ়াইছে— অ, ভা, উ, সা, ব প্ৰতিষ্ঠাতা “জোনাকী” যুগৰ সত্যীৰ্থ সকলেহে। এতিয়া কথা হ'ল, যি ভাষাই স্বীয় প্ৰকাশিকা শক্তি আৰু সুন্দৰ ব্যঞ্জনাময়তাৰে বেজবৰুৱাইতৰ যুগৰে পৰা জ্যোতিপ্ৰসাদৰ যুগলৈকে আমগছত শোভা পোৱা মাথৰীলতাৰ দৰে পত্ৰ-পুষ্পে বিকশিত হ'ল— আৰু পিছৰ যুগতো ডঃ বাণীকান্ত কাকতি, বিৰিঞ্চি কুমাৰ বৰুৱা, সত্যনাথ বৰা, ডঃ ত্ৰৈলোক্য-

নাথ গোস্বামী, ডঃ মহেশ্বৰ নেওগ, ডঃ সত্যেন্দ্ৰ নাথ শৰ্মা, ডঃ মহেন্দ্ৰ বৰাকৈ প্ৰমুখ্য কৰি বৰ্তমানৰ বিশ্ববিদ্যালয়ৰ অসমীয়া ভাষাৰ মূৰব্বী সকলৰ সৌজন্যত সুন্দৰভাৱে প্ৰতিষ্ঠিত হ'ল আৰু সেই ভাষাতে সম্পূৰ্ণ নতুন ধৰণৰ চুটিগল্প আৰু উপন্যাসৰ মাধ্যমেৰে অসমীয়া গদ্যৰ সুপ্ৰকাশ ঘটিল। তেনে এটা ভাষাৰ এনে পুৰ্তোলগা অৱস্থা দেখি আমাৰ শিক্ষাৰ পৰিসৰ যে কিমান তললৈ অৱনমিত হৈছে, ভাবিলে হতাশ নহৈ নোৱাৰি।

যি ভাষাৰ অভিধান আছে, নতুন নতুন বিজ্ঞান সন্মত ব্যাকৰণৰ উদ্ভৱ হৈছে, যি ভাষাৰ ঐতিহ্য আছে,— জতুৰাঠাচ, খণ্ডবাক্য, প্ৰবাদ-বাক্য আৰু ফকৰা যোজনাৰ প্ৰাচুৰ্য্য আছে,— সেই ভাষাৰ বৰ্তমান অৱস্থা এনে স্থিতিশীল হৈ পৰাৰ কাৰণ কি? এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰ বিচাৰি গ'লে আমি কেইটামান মৌলিক সমস্যাৰ সন্মুখীন হ'ব লাগে। ইয়াৰ কাৰণে লাগে মাতৃভাষাৰ বিকাশৰ কাৰণে প্ৰতিজন ব্যক্তিয়ে উমৈহতীয়া প্ৰচেষ্টা। মাতৃভাষাৰ উন্নতিৰ কাৰণে প্ৰতিজন অসমীয়াৰ সু-সন্তানেই পৰোক্ষভাৱে হওক বা

॥ বঙাইগাঁও কলেজ আলোচনী ॥

প্রত্যক্ষভাৱেই হওঁক যৎপৰোনাস্তি প্ৰচেষ্টা চলোৱা উচিত বুলি আমি ভাবো। নিজৰ যি ভাষাতেই শিক্ষা লাভ নকৰক লাগিলে, নিজৰ ভাষাৰ উন্নতি আৰু বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত সকলো ব্যক্তিয়েই আন্তৰিক প্ৰচেষ্টা আগবঢ়াব লাগে। ইংৰাজী বা অন্য কোনো বিদেশী ভাষাত ব্যুৎপত্তি লাভ কৰিলে বুলিয়েই যে নিজৰ ভাষাত চিন্তা-চৰ্চাৰ উপাদান নাই বুলি ভাবিব পাৰে— তেনে ধাৰণাটো নিতান্তই অমৌলিক। উদাহৰণ স্বৰূপে, আমি সেই ধাৰণাৰ প্ৰতিৰূপেও এটা ধাৰণাত উপনীত হ'ব পাৰো যে, সেই সকল ব্যক্তিৰ সহযোগিতাই আমাৰ ভাষাত অধিকতৰ ৰূপতহে গতিশীলতা প্ৰদান কৰিব পাৰে। কাৰণ, ভাষা শিক্ষাৰ প্ৰণালীটোৱেই হৈছে, মানুহৰ ভাৱ আৰু আদৰ্শৰ চিন্তাধাৰাৰ মৌলিকত্বৰ ওপৰত নিৰ্ভৰশীল। ভাষা শিক্ষাৰ পদ্ধতি যি এবাৰ আয়ত্ত কৰিব পাৰে, তেওঁৰ কাৰণে সকলো ভাষাই সহজপাঠ্য বা সহজে বোধগম্য হৈ পৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে আমি ভাষা বৈজ্ঞানিক তাৰাপৰেৱালা আৰু বিখ্যাত খুষ্টান মিশ্যনেৰী পণ্ডিত ডঃ উইলিয়াম কেৰীৰ কথা ক'ব পাৰো। অসমীয়া ভাষাতো তাৰ উদাহৰণ নথকা নহয়। যি ব্যক্তিয়ে এটা বিদেশী ভাষাত নিজৰ ব্যুৎপত্তি দেখুৱাবলৈ সক্ষম, সেই ব্যক্তিয়ে তেওঁৰ সহজ পৰিবেশত গঢ় লৈ উঠা নিজৰ মাতৃভাষাৰ ক্ষেত্ৰত ততোধিক প্ৰশংসা লাভ কৰিব পাৰে। উদাহৰণ স্বৰূপে আমি অসমীয়া ভাষা সাহিত্যৰ

প্ৰথিতযশা সমালোচক ডঃ বাণীকান্ত কাকতি, ডঃ মহেশ্বৰ নেওগ, ডঃ মহেন্দ্ৰ বৰা, ডঃ প্ৰফুল্ল চন্দ্ৰ কটকী, ডঃ দীলিপ বৰুৱা প্ৰভৃতি কেইবাজনো পণ্ডিতৰ শিক্ষাৰ মাধ্যম আৰু বিষয় আছিল ইংৰাজী। কিন্তু যিহেতু, সেইসকল ব্যক্তিৰ অধ্যয়ণৰ পৰিসৰ অতি বিস্তৃত, সেই কাৰণে তেখেত সকলৰ চিন্তাধাৰাৰ মৌলিকত্বৰ থলো যথেষ্ট। সেয়েহে, আজি আমি বেছিভাগ অসমীয়াৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়েই তেখেত সকলৰ চিন্তাধাৰাৰ দ্বাৰা প্ৰভাৱিত গ্ৰন্থৰ দ্বাৰা উপকৃত হৈ নিজকেও অধ্যয়ণৰ প্ৰতি আগ্ৰহশীল কৰি তুলিছো। তেখেত সকলে যদি নিজৰ মাতৃভাষাৰ প্ৰতি অশ্রদ্ধা প্ৰকাশ কৰিলেহেঁতেন নতুবা হীন-মন্ত্যতাবোধৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈ পৰিলেহেঁতেন, তেন্তে আজি অসমত অসমীয়া ভাষাই এনে এটা পৰ্য্যায় লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈ নুঠিলেহেঁতেন।

আমি আজি সগৌৰৱে এটা কথা ঘোষণা কৰিবলৈ সক্ষম হৈছো যে, বৰ্ত্তমান আমাৰ অসমীয়া ভাষাই বিশ্ববিদ্যালয়ৰ স্তৰ অতিক্ৰম কৰিও— অসমীয়া ভাষাৰ গবেষক সকলৰ ভাৱ-প্ৰকাশৰ বাহন হ'ব পৰাৰ স্বীকৃতি লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হৈছে। পোন প্ৰথমতে ডিব্ৰুগড় বিশ্ববিদ্যালয়েই এই প্ৰচেষ্টাত ফলৱতী হ'ব পাৰিছে। আটাইতকৈ গৌৰৱৰ বিষয় হৈ পৰিছে যে এই ভাষাৰ প্ৰতি অনা-অসমীয়া ব্যক্তিসকলো আগ্ৰহান্বিত হৈছে। উদাহৰণ স্বৰূপে, তিনচুকীয়া

মহাবিদ্যালয়ৰ বঙ্গালী ভাষাৰ অধ্যাপক ডঃ মনীন্দ্র চন্দ্র নাথ ইংৰাজীত গবেষণা গ্ৰন্থ ৰচনা নকৰি অসমীয়া ভাষাতেই পোন প্ৰথমে গবেষণা গ্ৰন্থ ৰচনা কৰি সফলতা লাভ কৰিছে। বৰ্তমান গুৱাহাটী বিশ্ববিদ্যালয়েও এই সুবিধা লাভ কৰিছে। ইতিমধ্যে, অসমীয়া ভাষাত সংক্ষিপ্ত গবেষণা গ্ৰন্থ ৰচনা কৰি বহুতো গবেষকে এম, ফিল ডিগ্ৰী লাভ কৰিছে আৰু বৰ্তমান অৱস্থাত কেইবাজনো গবেষকে পি, এইচ, ডি, ডিগ্ৰীৰ কাৰণে প্ৰচেষ্টা চলাইছে। আমি আশা ৰাখিছো, এনেধৰণৰ স্বীকৃতিৰ যোগেদি আমাৰ ভাষাই সৰ্বভাৰতীয় ভাষা বিলাকৰ লগত সমানে সমানে ফেৰ মাৰিবৰ যোগ্যতা লাভ কৰিব।

এতিয়া কথা হ'ল, আমাৰ অসমীয়া ভাষাটো কেৱল পণ্ডিত মহলৰ মাজতে আৱদ্ধ নাথাকি, উঠি অহা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ কাৰণেও গ্ৰহণযোগ্য হোৱা উচিত। স্কুল-কলেজৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলৰ ৰচনাৰ নানা ধৰণৰ ক্ৰটি-বিচ্যুতি পৰিলক্ষিত হয়। এই বিলাকৰ ভিতৰত সাধাৰণতে আমাৰ চকুত পৰা ধৰণৰ ভুল হৈছে, হ্ৰস্ব ই-কাৰ, দীৰ্ঘ-ঈ-কাৰ আদিৰ ভুল, উ কাৰ, উ কাৰৰ পাৰ্থক্য নৰখা ভুল, প্ৰত্যক্ষ উক্তি, পৰোক্ষ উক্তিৰ ভেদ নজনা ভুল, পুৰণি ধৰণৰ শব্দাৰ্থ-জ্ঞান নথকাৰ অজ্ঞতা, ইত্যাদি। এইবিলাক ভুল আঁতৰাবৰ কাৰণে অভিধানৰ সহায় লোৱা আৰু বিশুদ্ধ-ভাৱে ব্যাকৰণৰ অধ্যয়ন কৰাটো নিতান্তই প্ৰয়োজন বুলি আমি ভাবিব পাৰো। তদুপৰি,

ঘৰত অসমীয়া ভাষাৰ অনুশীলন কৰা উচিত, অভিভাৱক সকলেও ইয়াৰ প্ৰতি সদায়েই মনোযোগ দিয়া উচিত। কেৱল, গল্প বা উপন্যাসৰ মাধ্যমত ভাষাৰ প্ৰকৃত শিক্ষা সম্ভৱপৰ নহয়। নিজৰ ভাব প্ৰকাশক—সুন্দৰ ৰূপ দিবলৈ যত্নপৰ হোৱাটোও এটা সুন্দৰ কলাৰ সমান বুলিব পাৰি। গীত গোৱা, ছবি অঁকা, নৃত্য প্ৰদৰ্শন কৰা বা নাটক আদি প্ৰদৰ্শন কৰাৰ দৰেই আমি সুন্দৰকৈ অসমীয়া ভাষা কোৱা আৰু লিখাৰ ক্ষমতা আহৰণ কৰাকো আন এটা শিল্পকলাৰ দৰেই বিবেচনা কৰা উচিত। নিজৰ ভাষাত প্ৰকাশিকা শক্তিৰ অভাৱ বুলি ভাবি ইংৰাজী বা বঙলা ভাষাকেই অনুধাৱণ কৰি থাকিলে ম'ৰাৰ খোজ লবলৈ যোৱা কাউৰীজনীৰ দৰে পদে পদে অপমানিত হোৱাৰহে ভয় থাকে। সেয়েহে, আমাৰ উঠি অহা মাধ্যমিক ভাষাত শিক্ষা লাভ কৰা ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকললৈ আমাৰ একান্ত অনুৰোধ এয়ে যে, তেওঁলোকে যেন প্ৰথমতে, অসমীয়া ভাষা তাৰ পিছত বঙালী আৰু হিন্দী ভাষা আৰু তাৰ পিছতহে ইংৰাজী ভাষাক সুন্দৰভাৱে আয়ত্ত কৰাৰ কৌশল ল'ব লাগে। কাৰণ, চুবুৰীয়া ভাষাৰ শিক্ষা কৰাটো অত্ৰায় বা অপৰাধ নহয়, হিন্দী বা বঙালী ভাষাৰ লগত তুলনামূলকভাৱে আমাৰ ভাষাটোক বিশ্লেষণ কৰি চোৱা উচিত। তাৰ পিছত আন্তঃৰাষ্ট্ৰীয় মৰ্যাদা লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হোৱা ইংৰাজী ভাষাটোক সকলো ভাষাৰ সোৱাদ ল'ব পৰাকৈ সুন্দৰভাৱে অনুশীলন কৰা

উচিত ।

নিজৰ ভাষাক সুউন্নত বা সুৰুচিপূৰ্ণ কৰি তুলিবৰ কাৰণে আমাৰ সকলোৰে ঐক্যবদ্ধ প্ৰচেষ্টাৰ প্ৰয়োজন অসীম । আমাৰ অসমৰ যি সকল ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ইংৰাজী ভাষাত শিক্ষা লাভ কৰিছে, তেওঁলোকেও এই ভাষাৰ বিকাশৰ ক্ষেত্ৰত পৰোক্ষভাৱে সহায় আগবঢ়োৱা উচিত । উৎকৃষ্ট ধৰণৰ ইংৰাজী গ্ৰন্থৰ অনুবাদ কৰি সেই ভাষাৰ ভাৱ প্ৰকাশৰ সৌন্দৰ্য্য, আৰু সমা-লোচনাৰ তহুৱা প্ৰতি আমাৰ ভাষাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলক অৱগত কৰোৱাৰ কৌশল তেওঁলোকে

যদি আয়ত্ত কৰিব পাৰে, তেতিয়াহ'লে আমাৰ ভাষাৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰী সকলেও অচিৰে নিজৰ সমা-লোচনাৰ দৃষ্টিভঙ্গী আৰু মহৎ সাহিত্যৰ ৰুচি-বোধেৰে অনুপ্ৰাণিত হৈ আমাৰ ভাষাক প্ৰাণবন্ত আৰু গতিশীল কৰি তুলিবলৈ সক্ষম হ'ব পাৰিব বুলি আমাৰ বিশ্বাস । তেনে কৰিলেই আমাৰ ভাষাই পূৰ্ণ বিকশিত ৰূপ লাভ কৰিবলৈ সক্ষম হ'ব আৰু আমাৰ ভাষাৰ প্ৰতি অগ্ৰাণু ভাষা-ভাষী সকলকো আগ্ৰহশীল কৰি তোলাত সহায় কৰিব । জয় আই অসম । ৩

আমাৰ আহাৰ আৰু পৰিপুষ্টি

ভাৰতী গোস্বামী

গ্ৰন্থগাৰক, বঙাইগাঁও মহাবিদ্যালয়

আমাৰ শৰীৰটোৱে বিভিন্ন কাৰ্য্য কৰিবলৈ শক্তিৰ প্ৰয়োজন হয় । এই শক্তি আমি খোৱা আহাৰৰ পৰাই আহৰণ কৰোঁ । খাদ্যৰ পৰাই শৰীৰৰ গঠন আৰু বৰ্দ্ধন হয় । প্ৰত্যেক ব্যক্তিৰ শাৰীৰিক আৰু মানসিক সুস্থান্ধ্য নিৰ্ভৰ কৰে—খোৱা আহাৰৰ ধৰন আৰু পৰিমাণৰ ওপৰত ।

আদিম কালত মানুহে কেঁচা ফল-মূল, মাংস, আদি খাই পৰিপুষ্ট হৈছিল । বৰ্ত্তমান সভ্যতাই মানুহক মূল উদ্ভিদ আৰু প্ৰাণীদেহৰ পৰা নানা ধৰণে খাদ্য বস্তু তৈয়াৰ কৰি খাব শিকাইছে ।

তথাপি আদিম কালৰ আহাৰ আৰু বৰ্ত্তমান সভ্য সমাজৰ আহাৰৰ মূল উৎস একেই । পুষ্টি লাভৰ কাৰণে আমি মাছ-মাংস, শাক-পাচলি, ফল-মূল, গাখীৰ আদি খাদ্য হিচাবে ব্যৱহাৰ কৰোঁ ।

আমাৰ খোৱা আহাৰক প্ৰধানতঃ ৬ টা শ্ৰেণীত ভাগ কৰা হৈছে । প্ৰোটিন, কাৰ্বোহাই-ড্ৰেট, চৰ্বী, ভিটামিন, মনিক আৰু পানী । ইয়াৰ ভিতৰত প্ৰোটিন, কাৰ্বোহাইড্ৰেট, চৰ্বী আৰু পানীয়ে আমাৰ আহাৰত বেছি পৰিমাণে থকা

পুষ্টিজৰ্য় । এই ৬ শ্ৰেণীৰ খাদ্যবস্তুৰ যি কোনো এটা শ্ৰেণীক বাদ দি আমি জীয়াই থাকিব নোৱাৰোঁ । এই আটাইবোৰ শ্ৰেণীৰ আহাৰে আমাৰ শৰীৰক বিভিন্ন ধৰণে সহায় কৰে ।

প্ৰোটিন (Protein)— ই আমাৰ দেহৰ বৃদ্ধিৰ বাবে অপৰিহাৰ্য্য বস্তু । প্ৰোটিনে পেশী, তেজ, ছাল, হাড়, নখ, চুলি আদিৰ গঠনত সহায় কৰে । অকল ডাঙৰৰ বাবেই নহয়, ই শিশুৰ বাবেও অত্যাৱশ্যকীয় ।

ইয়াৰ প্ৰধান উৎস সমূহ হ'ল— মাছ, মাংস, কণী, গাখীৰ, উৰহী, মটৰ, বুট, মুগ, মচুৰ, চাউল, বেহু, কটি । উদ্ভিদৰ পৰা প্ৰোটিন আহৰণ কৰি তৈয়াৰ কৰা প্ৰোটিনৰ টুকুৰা (ছয়াবিন প্ৰোটিনৰ 'মাংস') বজাৰত পোৱা যায় ।

কাৰ্বোহাইড্ৰেট (Carbohydrate)— ই শৰীৰক তাপ আৰু শক্তিৰ যোগান ধৰে । তাৰ উপৰিও ই পৰিপাক প্ৰণালীত সহায় কৰে । কাৰ্বোহাইড্ৰেট ষ্বেতসাৰ (Starches) আৰু চেনীৰে (Sugars) গঠিত । এই জাতীয় খাদ্য অৰ্থাৎ বগা চেনী (White Sugar), কেৰু, বিস্কুত, ছফট ড্ৰিংক, আইচক্ৰিম আদি বেছিকৈ খালে শৰীৰৰ ওজন বৃদ্ধিত (অৰ্থাৎ মেদ বঢ়াত) সহায় কৰে । কাৰ্বোহাইড্ৰেট জাতীয় খাদ্য বিশেষকৈ শাৰীৰিক পৰিশ্ৰম কৰা মানুহ চালু-কীয়া অৱস্থাৰ শিশুৰ বাবে বেছি প্ৰয়োজনীয় ।

ষ্বেতসাৰ জাতীয় দ্ৰব্যৰ উৎস হ'ল—

চাউল, গম, মচুৰ ডাইল, আলু, মিঠা আলু আৰু কেঁচা কল । চেনী জাতীয় কাৰ্বোহাইড্ৰেটৰ উৎস হ'ল— মো, কুঁহিয়াৰ, বিট, ফল-মূল (শুকান আৰু টাটকা), brown sugar । প্ৰোটিনৰ পৰাও শক্তি পোৱা যায় । কিন্তু এই শক্তি শৰীৰৰ বৃদ্ধিৰ বাবেহে প্ৰধানতঃ ব্যৱহৃত হয় ।

চৰ্বী (Fats)— ই স্নায়ুতন্ত্ৰক খাদ্য যোগায়, শৰীৰক শীতৰ পৰা ৰক্ষা কৰে আৰু ছালৰ ওপৰ অংশ তেলীয়া কৰি ৰাখে । ইও তাপ আৰু শক্তিৰ উৎস ।

উৎস সমূহ হ'ল— ছয়াবিন, বাদাম, নাৰিকল, সবিয়হ, তিল, তিচি, গাখীৰ আদিত বেছি পৰিমাণে পোৱা যায় । খাদ্যত সোৱাদ আৰোপ কৰা কিছুমান পদাৰ্থ চৰ্বীতহে দ্ৰবীভূত হয় । সেয়েহে চৰ্বী নহ'লে আমি এই ধৰণৰ খাদ্যৰ সোৱাদ নাপালোহেঁতেন । ই ভোক, টোপনি আৰু উষ্ণতাৰ লগত জড়িত । গতিকে চৰ্বী বেছি খালে ভোক কমকৈ লাগে ।

ভিটামিন (Vitamins)— ই দেহৰ কলা (Tissue) বোৰৰ গঠনত সহায় কৰে । এতিয়ালৈকে ভিটামিন ৬ বিধমান আছে বুলি জনা গৈছে ।

ভিটামিন এ— এ ভিটামিনে বেমাৰৰ বিৰুদ্ধে যুদ্ধ কৰে । দাঁতৰ এনামেল আৰু ডেণ্টনৰ গঠনত সহায় কৰে । ইয়াৰ উৎস হ'ল— কণী, গাখীৰ, মাখন, সেউজীয়া শাক-পাচলি,

গাজৰ, বিলাহী, কমলা, মাছৰ যকৃতৰ তেল ।

ভিটামিন বি— মানুহৰ পেশী আৰু স্নায়ু-
তন্ত্ৰৰ স্বাভাৱিক বৃদ্ধিত সহায় কৰে। ভিটামিন
বি প্ৰকৃততে এবিধ পদাৰ্থ নহ'য়। ই ১৫ বিধ মান
পদাৰ্থৰে গঠিত। এইবোৰক বি_১, বি_২, বি_৩...
আদি নাম দিয়া হয়। এই আটাইকেইটা
ভিটামিনক একেলগে বি কমপ্লেক্স বোলা হয়।
ইয়াৰ প্ৰধান উৎস হ'ল— যকৃত, গাখীৰ, কণী,
বাদাম, মটৰ, উৰহী, শাক-পাচলি, ছয়াবিন,
ঘেহু ।

ভিটামিন ছি— দেহৰ কলা (Tissue) গঠনত
সহায় কৰে। ডেটন, কাৰ্টিলেজ আৰু হাড়
গঠনত অংশ গ্ৰহণ কৰে। ইয়াৰ উৎস সমূহ
হ'ল— নেমু, কমলা আদি টেঙা, জামু, আমলখি,
বিলাহী, সেউজীয়া শাক-পাচলি, বন্ধাকবি, কেঁচা
জলকীয়া, অমিতা, মধুৰিআম। আলু, গাজৰ,
কল আদিতো কম পৰিমাণে পোৱা যায়।

ভিটামিন ডি— দাঁত আৰু হাড়ৰ গঠনৰ
বাবে অপৰিহাৰ্য্য। যকৃত, কণীৰ কুহুম, মাখন
আদিত ভিটামিন ডি পোৱা যায়।

ভিটামিন ই— চুলি আৰু পেশীৰ গঠনত
সহায় কৰে। ইয়াক সাধাৰণতে গাখীৰ, কণী,
মাংস, সেউজীয়া শাক-পাচলি, গজালি ওলোৱা
বুট আদিত পোৱা যায়।

ভিটামিন কে— ই তেজ গোট মৰাত সহায়
কৰে। ইয়াৰ উৎস সমূহ হ'ল— সেউজীয়া শাক,
বন্ধাকবি, বিলাহী, কণী, মাংস, গাখীৰ আৰু

খাণ্ডনলীত থকা বেঙেৰীয়া।

মণিক (Minerals)— দেহৰ গঠন আৰু
আটাইবোৰ ক্ৰিয়া নিয়ন্ত্ৰণ কৰিবলৈ মণিকৰ
আৱশ্যক হয়। শৰীৰত তুলনামূলক ভাবে কিছু-
মান মণিকৰ পৰিমাণ অলপ বেছি হোৱা দৰ্কাৰ।
এইবোৰক গুৰু মণিক বোলে। আকৌ আন
কিছুমানৰ পৰিমাণ অলপ কম হ'লেও হয়।
এইবোৰক লঘু মণিক বোলে।

কেলছিয়াম— দাঁত আৰু হাড় গঠন কৰে।
তেজ গোট মৰাৰ বাবে প্ৰয়োজন। উৎস সমূহ
হ'ল— গাখীৰ, কণী, সেউজীয়া শাক-পাচলি,
আলু, টেঙা জাতীয় ফল।

ফছফ'ৰাছ— দাঁত আৰু হাড়ৰ স্বাভাৱিক গঠন
আৰু স্নায়ুৰ কাৰ্য্য নিয়ন্ত্ৰণ কৰে। উৎস হ'ল—
গাখীৰ, মাছ, মাংস, বাদাম, কলা জামু, তিয়হঁ,
ছয়াবিন, বিলাহী, তঁৰমুজ।

লো (Iron)— ই তেজৰ হিমোগ্লোবিনৰ
অংশ। ইয়াক কণী, মাংস, উৰহী জাতীয় শস্ত,
ধান, ঘেহু, বিলাহী, কল, শাক-পাচলি, শুকান
ফল, শুকান বিন আৰু মটৰত পোৱা যায়।

আয়োডিন— থাইৰইড গ্ৰন্থিৰ স্বাভাৱিক
কামত সহায় কৰে। ইয়াৰ উৎস হ'ল— মাছ,
সেউজীয়া শাক-পাচলি, গাজৰ, মূলা, মাটিকঠাল,
বিলাহী, তিয়হঁ।

কপাৰ— হিমোগ্লোবিন সংশ্লেষণৰ বাবে
আৱশ্যক হয়। সেউজীয়া শাক-পাচলি, কণী,
আটা, উৰহী, মাছ, ফল-মূল আদিত পোৱা যায়।

পটাছিয়াম— পেশী গঠনত সহায় কৰে ।
ফল-মূল, সেউজীয়া শাক-পাচলিত পোৱা যায় ।

ছোডিয়াম— ই পৰিপাক প্ৰণালীত সহায় কৰে । কল, সেউজীয়া শাক-পাচলি, বিট আদিত পোৱা যায় ।

ক্লোৰিন— তেজ পৰিষ্কাৰ কৰে আৰু দেহৰ অদৰ্কাৰী বস্তু বাহিৰ কৰাত সহায় কৰে । ইয়াৰ ফল-মূল, শাক-পাচলি আৰু নিমখত পোৱা যায় ।

ছালফাৰ— ইও তেজ পৰিষ্কাৰ কৰে । পৰিপাক প্ৰণালীত সহায় কৰে । ইয়াৰ উৎস হ'ল—ফল-মূল, শাক-পাচলি, বিট, মাছ, উৰুহী, কণী ।

ইয়াৰ উপৰিও মেগনেছিয়াম, জিঙ্ক, মেংগানিজ, কোৱাৰ্ট আদি মনিক সেউজীয়া শাক-পাচলি আদিত পোৱা যায় ।

পানী— আমাৰ শৰীৰৰ বাবে পানী অপৰি-
হাৰ্য্য । আমি খোৱা সকলোবোৰ খাদ্য বস্তু পানীয়া মাধ্যমতে দেহে গুহি লয় । পানীয়া মাধ্যমত নাথাকিলে দেহে এইবোৰ গুহি লব নোৱাৰে । খাদ্যনলীলৈ অহা সকলোবোৰ এন-
জাইম পানীৰ লগতে মিহলি হৈ আহে । হজম হোৱাৰ পিচতো এই সবল বস্তুবোৰ পানীৰ সহায়তে তেজলৈ যায় । তেজৰ বেছিভাগ অংশই পানী । শৰীৰৰ অলাগতিয়া বস্তুবোৰ পানীৰ লগতে বাহিৰলৈ ওলায় যায় । সেয়েহে আমাৰ শৰীৰত পানীৰ প্ৰয়োজন অতি বেছি ।

উদ্ভিদ জাত খাদ্যত কম বেছি পৰিমাণে আঁহ (Roughage) থাকে । এইবোৰ হজম নহয় । মলৰ লগত বাহিৰলৈ ওলায় যায় । ইও শৰীৰৰ বাবে দৰ্কাৰী । স্বাভাৱিক মলত্যাগৰ বাবে এই আঁহবোৰৰ প্ৰয়োজন । কিন্তু ইয়াৰ পৰিমাণ বেছি হ'লে শৰীৰৰ অপকাৰ হয় । ফল-মূলৰ বাকলি, মৰিছা শাক, লাই-শাক আদিত আঁহ থাকে ।

এতিয়া দেখা গ'ল যে প্ৰায় সকলো শ্ৰেণীৰ আহাৰৰ ভিতৰতে প্ৰাণীজাত আহাৰ আছে । সেই বাবে এইটো নহয় যে আমিষ আহাৰ নাথালে মানুহৰ স্বাস্থ্য বেয়া হব । বৰং নিৰামিষ ভোজী সকল তেওঁলোকৰ খাদ্যৰ প্ৰতি বেচি সচেতন হোৱা দেখা যায় । কাৰণ পুষ্টিৰ নিৰামিষ আহাৰ বাচনি কৰাটো অলপ কষ্টকৰ ।

বন্ধন প্ৰণালীৰ ওপৰতো আমাৰ পুষ্টিদ্ৰব্য সমূহ নিৰ্ভৰ কৰে । সাধাৰণতে আমাৰ বন্ধন মাধ্যম হ'ল তেল । এই মাধ্যমত খাদ্যবস্তু ৰাঙ্কিলে কিছু পৰিমাণে তাৰ পুষ্টিদ্ৰব্য ধ্বংস হয় । ভিটামিন এ, ডি আৰু ই বন্ধন কাৰ্য্যত ব্যৱহাৰ হোৱা সাধাৰণ উষ্ণতাত নষ্ট নহয় । কিন্তু ভিটামিন ছি তাপ পালেই নষ্ট হয় । শাক-পাচলি আদি কম পানীত নাইবা ভাপত সিঁজালে এই পুষ্টিদ্ৰব্য বেছি নষ্ট নহয় । মছলা বিলাকৰ খাদ্য হিচাবে বেছি মূল্য নাই । ই মাত্ৰ ক্ষুধা জন্মোৱাত সহায় কৰে বুলি কয় । বেছি পৰিমাণে মছলা যুক্ত আহাৰ খালে, কিছুদিনৰ পিছত সাধাৰণ

পুষ্টিৰ আহাৰ খাই তৃপ্তি নাপায়।

আহাৰ খাওঁতে সময়ৰ কথাটো বিশেষ মন কৰিবলগীয়া। সাধাৰণতে ছটা আহাৰৰ মাজৰ ব্যৱধান কমেও পাঁচ ঘণ্টা হোৱা উচিত। খাদ্যবস্তু হজম হোৱা কাৰ্য্য মুখৰ পৰাই আৰম্ভ হয়। সেয়েহে বস্তুবোৰ ভালদৰে চোবোৱা দৰ্কাৰ।

গবেষণা কৰি পোৱা গৈছে যে, উন্নতশীল দেশ সমূহৰ স্কুলীয়া ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ বিশেষকৈ প্রোটিন-শক্তি (Protein energy), লো (Iron), ভিটামিন এ আৰু আয়োডিনৰ অভাৱত ভোগা দেখা যায়।

প্রোটিন-শক্তিৰ অভাৱ আৰু লেতেৰা পৰি-বেশত ডাঙৰ হোৱা ল'ৰা-ছোৱালীবোৰ সহজে জীৱাণুৰ দ্বাৰা আক্ৰান্ত হৈ বেমাৰত পৰে। ফলত তেওঁলোক ক্লাচৰ পঢ়া-শুনাত বহুত পিছ পৰি ৰয় আৰু শেষত স্কুল এৰিবলৈ বাধ্য হয়।

লোৰ অভাৱত ভোগা ল'ৰা-ছোৱালীৰ এনি-মিয়া বেমাৰ হোৱা দেখা যায়। প্ৰায় ১'৩ বিলিয়ন মানুহ এই লোৰ অভাৱৰ বাবে দুৰ্বল আৰু ক্লান্ত (fatigue) হোৱা দেখা যায়। এনে ধৰণৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ ক্লাচৰ পঢ়াত মনোযোগ (Concentration) দিয়াৰ ক্ষমতা লোপ পায়।

সেয়েহে এনিমিক ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে ক্লাচৰ পাঠ্য বুজাত অসুবিধা হয়।

ভিটামিন এৰ অভাৱ সাধাৰণতে প্ৰাণীজ খাদ্য, শাক-পাচলি আৰু ফল-মূল আদি নোখোৱাৰ ফলত হয়। ফলত ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ ব্যৱহাৰ বেয়া (Behavioural ill-effect) হৈ পৰে। মানুহৰ দেহৰ বেমাৰ ৰোধ কৰা ক্ষমতা কমি যায়। শ্বাস নলী, খাতুনলীত বেমাৰে দেখা দিয়ে। আকৌ কুকুৰী কণা (Night blindness) বা একেবাৰে অন্ধ হোৱাৰ সম্ভাৱনাও থাকে। ৫ বছৰৰ ভিতৰত থকা ল'ৰা-ছোৱালীৰ বিশেষকৈ এই চকুৰ অসুখ দেখা যায়।

আকৌ আয়োডিনৰ অভাৱে ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ বৌদ্ধিক বিকাশত বাধা (Intellectual retardation) দিয়ে। এই ধৰণৰ ছাত্ৰ-ছাত্ৰীয়ে পঢ়াশুনাত আগবাঢ়িব নোৱাৰি স্কুল এৰা দেখা যায়।

এই অসুবিধা সমূহ দূৰ কৰাৰ বাবেই উন্নত-শীল দেশ সমূহত পুষ্টিহীনতাত ভোগা স্কুলীয়া ছাত্ৰ-ছাত্ৰীৰ মাজত পুষ্টিৰ খাদ্য বিতৰণ ব্যৱস্থা লোৱা হৈছে। মানুহ স্ব-স্বাস্থ্যৰ অধিকাৰী হলেহে উন্নত মানৰ চিন্তা আৰু আধ্যাত্মিক কাম সূচাৰু-ৰূপে কৰিব পাৰি। ☉

References :—

- Mirror (Vol. XXVI—1987) — Eat your way to Health.
Unesco Special (1986) — Malnutrition: Major Handicap to children in School.
Keeping Fit— Eating to keep fit.
দৃষ্টি (১ম বছৰ ১ম সংখ্যা ১৯৮৪) — আহাৰ আৰু পুষ্টি।

বঙীত সপোন

উষাৰাণী ফুকন

স্নাতক ২য় বাৰ্ষিক (কলা)

প্ৰণৱ বৰ কোবাকুৰি বৈকি আগবাঢ়িল। কলেজ চৌহদ পোৱাৰ ঠিক আগমুহূৰ্ত্তত সি দেখিলে কিছুমান ল'ৰা-ছোৱালীৰ ভীৰ। হঠাৎ এজাক ল'ৰা-ছোৱালী দেখি স্বাভাৱিকতেই প্ৰণৱৰ মনলৈ আহিল অন্য ধৰণৰ চিন্তা। ... কিবা কাৰণত কলেজ ছুটী হৈ গ'ল নেকি? নে কিবা — 'হৰতাল', 'বিস্ফোভ' আদি হৈছে?

মনৰ মাজলৈ অহা চিন্তাটো যিহেতু প্ৰণৱৰ নিজৰ— সেইবাবে এই সন্দৰ্ভত কোনো ধৰণৰ ঔৎসুক প্ৰকাশ নকৰি সি ব্যগ্ৰভাৱে; যিমান পাৰে সিমান বেগাই খোজ দিবলৈ ধৰিলে। কাৰণ, তাৰ সম্পৰ্ক কলেজৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ লগত নহয়— সম্পৰ্ক কলেজৰ 'ফাইল' সমূহৰ মাজতহে। কলেজ ছুটী হ'লেও সিহঁতৰ 'অফিচ' ছুটী নহয়। অৱশ্যে, কলেজৰ অফিচত 'কেৰাণী' হিচাবে যোগদান কৰাৰ পিচতে কলেজ ছুটী হোৱাৰ লগে লগে তাৰ মনো চঞ্চল হৈ উঠিছিল হাজাৰ হাজাৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰে ঠাই খাই থকা কলেজখন নিজম পৰি গ'লে তাৰো উদ্ভাপ কমি যোৱা যেন লাগিছিল। পিছে, সময় আগবঢ়াৰ লগে লগেই সি উপলব্ধি কৰিলে যে কলেজীয়া

জীৱন আৰু 'কেৰাণী'ৰ জীৱন একে নহয়। কলেজীয়া ছাত্ৰৰ যি উদ্দামতা সেয়া কলেজত চাকৰী কৰা এজনৰ নাই। কথাটো ঠিক এনে-কুৱা ধৰণৰ যে— "গণকে গণিপিত্তি চাই পুতেকৰ বিষয়ে ক'লে— তোমাৰ ল'ৰা সাংঘাতিক হ'ব। চাবা; কেউফালে মটৰেই মটৰ। বৰ ভাগ্য।"কালক্ৰমত সেই ল'ৰা পুলিচ কণিষ্টবল হ'ল। বাস্তাইদি যোৱা গাড়ী নিয়ন্ত্ৰণ, নিৰ্দেশ আদি দিব লাগে। গতিকে, ইফালে অহা গাড়ী, সিফালৰ পৰা অহা গাড়ীৰ নিৰ্দেশ দিয়েই শান্তি নোপোৱা হ'ল..... কেউফালে মটৰেই মটৰ.....।

প্ৰণৱৰ কথাটোও তেনেকুৱা ধৰণৰ হৈছে। কলেজৰ অসংখ্য ল'ৰা-ছোৱালী। সিহঁতৰ চকুত নতুন দিনৰ ছবি; মুখত যৌৱন দীপ্ত হাঁহি, খোজ-কাটলত খৰস্ৰোতা নদীৰ চঞ্চলতা। সেই উদ্দাম, আনন্দ, সেই উল্লাসৰ মাজত সোমাই থাকিও সি নিজে যেন এটা চাৰি দিয়া পুতলা মাত্ৰ। পুৱা ৯ বজাতেই ঘৰৰ পৰা ওলাই আহি সি আবেলি ৪ বজাতহে কলেজখন এৰিব পাৰে। হেজাৰ হেজাৰ ল'ৰা-ছোৱালীৰ 'ফিজ' লোৱাৰ

পৰা আৰম্ভ কৰি কোনে বৃত্তি পাইছে; কোনো নাইপোৱা তাৰ খবৰ লব লাগে। কেতিয়াবা কোনটো ল'ৰাই ছটকা কমকৈ দি কাওঁবাওঁ কৰা; কোনোজনীয়ে 'ফাইন' ভৰিব লগীয়া হোৱা বুলি জানি চকুপানী টোকা আদি সমস্তাবোৰৰ সিয়েই চকু দিব লগীয়া হয়। এইখিনি কৰোতে কৰোতে তাৰ হাতৰ ছাল গড়ৰ দৰে এতিয়া ডাঠ হৈছে যদিও চাকৰি জীৱনৰ আৰম্ভনীতে সি এনে ধৰণৰ কথাতে অনেক ক্ষতিৰ সন্মুখীন হব লগীয়া হ'ল।

“আছিলে দাদা,”.....।

“অ সমৰ! তোমালোক দেখোন ঘূৰিলাই!”
— প্রণৱ তলমূৰ কৰি আহোঁতে সমৰ নামৰ সি চিনি পোৱা ল'ৰাজনে অৰ্তকিতে মাত দিয়াত প্রত্যুত্তৰ স্বৰূপে কথাৰাৰ স্তম্ভিলে।

“আজি কলেজৰ ক্লাচ সমূহ ১০-৪৫ মিনিটৰ পৰাই 'কেন্‌চেল'ড' কৰাৰ 'নটিশ' দিছে। আমাৰ ক্লাছ তেতিয়ালৈকে নবহিবই। গতিকে ঘূৰি আহিলো।”

“— অ'... ..' প্রণৱে অ' বুলি কাৰোফালে নোচোৱাকৈ খোজ দি গ'ল।

পূৱ আকাশত থকা বেলিৰ কিৰণে তাৰ ছাঁটো সমুখলৈ আনিছে। জাৰকালিৰ ব'দ। বেয়া নেলাগে। কিন্তু, ব'দ লৈ লৈ বাহিৰত বৈ থকাৰ বিলাসো সি কৰিব নোৱাৰে। কলেজৰ অধ্যক্ষই কালিয়েই তাক কৈ থৈছে,— ‘দা-দৰ্মহা সংক্ৰান্তৰ হিচাব-নিকাচখিনি কাইলৈৰ ভিতৰত

য়েনে-তেনে কৰি থকা। পিচদিনাই দিচপুৰলৈ কাৰবাক পঠাব লাগিব।” অধ্যক্ষৰ এই কথা-খিনিয়ে প্রণৱক আনন্দও দিছে। কাৰণ, এইবাৰ দৰ্মহা সোনকালে হ'লে সি যি কোনো প্ৰকাৰে স্ত্ৰবেনৰ পৰা পঞ্চাশ টকা আৰু মধুৰ পৰা বিশ টকা লব পাৰিব। এই টকা ৫ মাহৰ আগতেই লগৰ স্ত্ৰবেন আৰু মধুক খাৰ হিচাপে দিছিল। ৫ মাহৰ আগতেই লোৱা খাৰ কেইটা সিহঁতে মাৰিবই পৰা নাই। ইফালে, যোৱা ২ মাহমান ধৰি তাৰ টকাৰ প্ৰয়োজন অত্যধিক হৈছে। বয়-বস্ত্ৰৰ চৰা দামৰ পৰিপ্ৰেক্ষিতত দৰ্মহাৰ সাধাৰণ টকা কেইটাৰে কোনোমতে ঘৰ চলোৱাই টান— তাতে আকৌ ভূতৰ ওপৰতে দাঁনহ পৰাৰ দৰে যদি অন্য কিবা এটা বস্তু লব লাগে তেনেহলে ঋণৰ অবিহনে তেনে ধৰণৰ বস্তু কোনোপধ্যে সংগ্ৰহ কৰিবই নোৱাৰি।

যোৱা দুদিনৰ আগতেই প্ৰণীতাৰ মাক আহিল। প্ৰণীতাক সি বিয়া কৰোৱা এবছৰ হৈছে। ইতিমধ্যে সন্তান সন্তৱা। সেইবাবেই সহায় সাৰথিৰ কাৰণে মাক আহিছে। শাহুৱেক এনেদৰে থাকিবলৈ অহাত তাৰ সুবিধা যেনেদৰে হৈছে— ঠিক তেনেকৈ খৰচৰ মাত্ৰাও বাঢ়িছে। কথাতে কয়— “হাতীটো পোহনে মানুহটো পোহনে সমান।” এইকেইদিন প্ৰণীতাই বাৰে বাৰে সোৱৰাই আছে—এখন নতুন লেপ তৈয়াৰ কৰা বা কিনি লোৱাৰ কথা। সেই লেপ এখন কিনিবলৈকে প্রণৱে দৰ্মহাটোৰ কাৰণে অপেক্ষা

কৰি আছে। দৰ্মহাৰ লগতে যদি পঞ্চাশে আৰু বিশে সত্তৰ টকা পায় তেনেহলে যিকোনো প্ৰকাৰে লেপ এখন কিনি লব পাৰিব, সেয়ে নহ'লে সি কাৰোবাৰ পৰা এশ টকা ধাৰ কৰিব লাগিব।দিনে দিনে সংসাৰৰ সমস্যা ইমান যে জটিল হৈ আহিছে। ব্যক্তিগত চিন্তাতেই মৰাৰ দৰে আৱদ্ধ হৈ থাকি সি, তাৰ দৰে লোক সকলে জীৱন-যাপন কৰিব-লগীয়া হৈছে। কলেজৰ নহৈ অন্য অফিচৰ 'কেৰাণী' হোৱা হ'লে হয়তো সি বাহিৰাকৈ দুই এপইচা পালেহেঁতেন। কিন্তু কলেজত কোনো উপায় নাই। একেলগৰ এজনে দৰ্মহাৰ টকা বাদ দিও এমাহৰ দুগুণ উপাৰ্জন কৰি থকা সি স্কুল এছ, আই, আবকাৰী আদি বিভাগ দেখিছে। এইফালৰ উপাৰ্জনৰ লগত তাৰ উপাৰ্জনৰ আকাশ-পাতাল প্ৰভেদ।... ..

“লোকৰ কথা কেলেই ভাব অ’... প্ৰথমতে নিজে”... চাইকেল মাৰি মাৰি কলেজ চৌহদৰ পৰা ওলাই যোৱা এজনে প্ৰণৱৰ কাণৰ কাষতেই কথাৰ কোৱাত হঠাৎ প্ৰণৱৰ ভাৱৰ য'তি পৰিল। ছাত্ৰ দুজনে যেন তাৰ মনৰ ভাৱৰ উমান পায়েই তাক শুনাই তেনেকৈ কৈ থৈ গ'ল। কিছু সময়ৰ আগতেই সি 'সমৰক' পাইছিল। সেই সমৰক জানিছিল সি দেউতাকৰ পৰা। হাইস্কুল শিক্ষান্ত পৰীক্ষাত সূখ্যাতিৰে উত্তীৰ্ণ হোৱা সমৰক কলেজত নাম লগাই দিবলৈ আহি দেউতাকে প্ৰণৱক লগ ধৰি কৈছিল,—

“বোপা মই বৰ দুখীয়া মানুহ। ইচ্ছা থাকিলেও ল'ৰাটোক দূৰলৈ পঠাব নোৱাৰো। তাক এই কলেজত নাম লগাই দিলে কোনোমতে টানি-আজুৰি পঢ়ুৱাব পাৰিম। তুমি অকনমান চাবাচোন বোপা! ল'ৰাটো বৰ ভেলেঙা; সবল। ল'ৰাটোক যদি কোনোমতে মানুহ কৰিব পাৰোঁ তেনেহলে এতিয়া শাকে-শোকোতাই খালেও সেয়া পাহৰিম।”

কলেজ চৌহদ পাৰহৈ প্ৰণৱ যেতিয়া নিজৰ চকীখনত বহিছিলগৈ তেতিয়াই; তাৰ আগৰে পৰাই কিছু সংখ্যক ল'ৰাই তালৈ অপেক্ষা কৰি আছিল। লগে লগে সি ছাত্ৰকেইজনৰ জা-জঞ্জাল মাৰি বিদায় দিব খুজিলে। কিন্তু, একেলগে ছাত্ৰ কেইজনে হেঁচা মাৰি ধৰাত সি ছাত্ৰ কেইজনক ক'লে—‘ববা, মোৰ হাত দুখন যদিও এখন হাতেৰেহে কাম কৰিব পাৰিম ! ছুটী হ'ব বুলি তোমালোকে হেতা-ওপৰা কৰিছা। তাতকৈ ধীৰে ধীৰে, এজন এজনকৈ আহিলেই মোৰো সুবিধা হয়; তোমালোকে সোনকালেই যাব পাৰিবা।”

প্ৰণৱে কৰ্তব্য স্থিৰ কৰি ল'লে। কলেজৰ বাৰান্দাইদি পাৰ হৈ যোৱা কেইজনীমান ছোৱালীৰ থিক্ থিক্ হাঁহিব শব্দ, অসীম চঞ্চলতাই যে জীৱনৰ আচল কথা নহয়— এই কথা প্ৰণৱে কাহানিবাই বুজিছে। ছাত্ৰ সমাজত থকা ঐক্যবদ্ধতাৰে এতিয়া তেওঁলোকৰ প্ৰয়ো-জন। নিজৰ কাম নিষ্ঠাৰে কৰিও উপযুক্ত ভাৱে

॥ বঙাইগাঁও কলেজ আলোচনী ॥

মা-সুবিধা নেপালে সেয়া কৰ্তৃপক্ষক জনোৱা
আৱশ্যসন্ধানী কৰ্তব্য ।

সিটো কোঠাত টাইপৰ খট খট শব্দ, এইটো
কোঠাত ফিঙ্গ দিয়া ছাত্ৰৰ বিভিন্ন কথোপকথন,
অধ্যক্ষৰ কোঠাৰ পৰা অহা কলিং বেলৰ আৱাজ,
বাহিৰত স্কুটাৰ, মটৰ চাইকেল ৰোৱাৰ শব্দ
আদিৰ মাজত অতৰ্কিতৈ তাৰ মনলৈ আহিল
এখন নতুন চাইকেলৰ কথা । লেপ এখনৰ

পিচতেই চাইকেলৰ কথাও চিন্তা কৰিব লাগিব ।
অন্ততঃ কামবোৰ খৰতকীয়া কৰিবলৈ এখন
চাইকেলৰ প্ৰয়োজন । পুৰণি চাইকেলখন
মেৰামতি কৰাতকৈ নতুন এখন লোৱাই ভাল;
স্কুটাৰ, মটৰ চাইকেল আদি দূৰৰ সপোন ।
কেবাণী হ'লেও নিষ্ঠা একাগ্ৰতাৰেই সি সপোনক
বাস্তৱত ৰূপ দিব নোৱাৰিবনে ???

দুটি পাহি

মৃণাল ৰায়

উঃ মাঃ প্ৰথম বাৰ্ষিক (কলা)

থক্মককৈ তাই সাৰ পাই উঠিল । কিহে
বাক তাইক জগাই দিলেহি ! তাই অনুমান
কৰিলে তামোল গছৰ সৰি পৰা ঢকুনাৰ শব্দতে
তাই সাৰ পাইছে । পুনৰ টোপনিৰ আমেজ-
খিনিকে চকুত সানি লব ধোজতেই চাং কৰে
শেৱালী জোপালৈ মনত পৰিল তাইৰ । তাঁহাতৰ
চুৰুৰীৰ সিটো মুৰে থকা শেৱালী জোপালৈ তাই
সদায় যায় । নিয়ৰ সনা বগা বগা শেৱালী
ফুলবোৰ কুকিত সজাই থবলৈ তাই বৰ ভাল
পায় । মাক আৰু দেউতাকৰতো কথাই নাই !
কিন্তু আজি কেবাদিন খৰি তাই এটা সতেজ ফুলবো

মুখ দেখা নাই । শেৱালী জোপাৰ গুৰিলৈ গৈ
দেখা পায় যতসৰ লেৰেলি-যোৱা ফুলবোৰ ইফালে
সিফালে সিটৰতি হৈ আছে । থঙতে তাইৰ
কেবা দিন খৰি কান্দি দিবৰ মন গৈছিল ।
নিশ্চয় আন কোনোবাই আহি তাই গৈ পোৱাৰ
আগতে শেৱালী ফুলবোৰ তুলি লৈ গুছি যায় ।
উহু, ৰাম ইমান সোনকালে শোৱা পাটি এৰেনে
সেইজন ! ঘৰত তাই বিছনাত শুই থাকিয়েই
গুৱাহাটী কেন্দ্ৰৰ 'বন্দনা' অনুষ্ঠান শুনে । মাক
অৱশ্যে সোনকালে উঠে । কেৱল দেউতাইহে
তাইৰ নিচিনা । তাই শোৱাৰ পৰা উঠি হাতত

কুকি এটা লৈ ফুল তুলিবলৈ যায়। তাৰ পিছত মূখ হাত ধুই বাতিপুৰাৰ আহাৰ খাই স্কুললৈ যায়। ওচৰতে স্কুলখন। কেতিয়াবা দেউতাকৰ কলেজৰ ছাত্ৰবোৰে তেওঁৰ ওচৰলৈ অংক শিকিবলৈ আহিলে তাই গৈ অলপপৰ সিহঁতৰ লগত কথা পাতি থাকেগৈ। স্কুলৰ বিষয়ে, লগৰ ছোৱালী-বোৰৰ বিষয়ে আৰু পুতলাৰ কথা পাতে। কেতিয়াবা আকৌ তাইৰ মাকৰ ওপৰত খুউৰ খং উঠে। তাই মনে মনে কৰবালৈ যোৱা যেন পালেই, “মীৰা, আইজনী” বুলি হুলস্থূল এখন লগাই দিবহি। সেই কাৰণে আজি তাই কোনেও গম নোপোৱাকৈ শোৱাৰ পৰা উঠি টুৰ কমলৈ গ’ল আৰু কুকিটো লৈ ওলাই আহিল। তাৰ পিছত চুপি চুপি দৰ্জাখনৰ লোৰ শলখাডাল খুলি বাহিৰলৈ ওলাই আহিল, আহোতে মূঢ়া এটাৰে দৰ্জাখন বন্ধ কৰি ধোৱাৰ নিচিনাকৈ ৰাখিলে।

কাহিলি কাহিলি পোহৰ হৈছেহে মাথোন। কৰবাৰ পৰা ছুটিমান কুকুৰাৰ মাতো ভাহি আহিল। মীৰাই পদূলীমূৰৰ বাঁহৰ জপনা খুলি শেৱালী জোপালৈ বুলি দৌৰ দিলে। দূৰৈৰ পৰা কোনোবা এজনে ফুল তুলি থকা তাইৰ চকুত পৰিল। তাই ভাবিলে আজি শেনৰ এজাত। ভাল ভাল ফুলবোৰ তাই তুলিবই তুলিব। ওচৰলৈ গৈ তাই আচৰিত হ’ল। এয়া দেখোন সেই লৰাটো! যাক তাই স্কুললৈ যাওঁতে আহোঁতে মূৰত এটা পাচি নাইবা কান্ধত

এখন ডাঙৰ মোনাৰে দেখা পায়। ল’ৰাজনে কিন্তু কাৰো পিনে নাচাই আপোনমনে গৈ থাকে। তাই তাৰ ওচৰলৈ গৈ স্কুলৰ বাইদেউৰ নিচিনাকৈ খঙেৰে ক’লে, “অ’ তুমিয়েই হবলা সেইজন। ৰাতি নৌপুৰাওঁতেই গোটেই মখা ফুল তুলি লৈ যোৱাহি।”

সি ফুল তুলিবলৈ এৰি থিয় দিলেহি। হাঁহি এটি মাৰি সি ক’লে, “তাতনো কি হ’ল? তুমি জানো সোনকালে আহিব নোৱাৰা?”

তাই মূখ ওন্দোলাই উত্তৰ দিলে, “মোলৈ ৰাখিব নোৱাৰা?”

সি ক’লে, “উৱা, তোমাক দেখোন মই চিনিকে পোৱা নাছিলো। তুমি যে ইয়ালৈ আহা মই কেনেকৈ জানিম?”

তাইৰ কান্দি দিবৰ মন গ’ল। ল’ৰাজনে আহি ক’লে, “ৰাক আজিৰ পৰা আমি চিনা-জনা হ’লো। এতিয়া আহা মই ফুলবোৰ তুলি দিওঁ, এটা এটাকৈ তুমি কুকিত ধোৱাগৈ।

প্ৰসন্নচিত্তে তাই কুকিটো লৈ তাৰ কাষ চাপিল।

“তোমাৰ নামটোনো কি?” সি সোধিলে।

“মীৰা” তাইৰ চমু উত্তৰ।

“বৰ ভাল নাম। মোৰ নাম ৰতন।”

“তোমাৰ নামটোনো কি বেয়া!” তাই মনতে ভাবিলে।

কিবা এটা মনত পৰাত খৰখৰকৈ ফুলবিলাক তুলি দি ৰতনে ক’লে, সোনকাল কৰা দেই।

মই এতিয়া আকৌ বেজ পাৰালৈ যাব লাগিব।
মকৰধ্বজ আনিবগৈ লাগে।”

মীৰাই দাঁতেৰে ওঠত কামুৰি লাজ লাজকৈ
স্থিলে, “মকৰধ্বজেৰে নো কি কৰে?”

“কি আঁকৰি ছোৱালী ও এইজনী! মকৰ-
ধ্বজেৰে কি কৰে তাকো নাজানে। মকৰধ্বজ
খালে চৰ্দি-কাহ ভাল হয় আকৌ।” বিজ্ঞৰ
দৰে বতনে উত্তৰ দিলে। “বাক তুমিনো কোন
শ্ৰেণীত পঢ়ি আছা?”

“এইবাৰ চতুৰ্থ শ্ৰেণীত উঠিছো। তুমি?”
মীৰাই আগ্ৰহেৰে স্থিলে।

এটা ছমনিয়াহ এৰি বতনে ক’লে, “ক’ত
পঢ়িবলৈ পাবা! দেউতা তামোল গছৰ পৰা
পৰি ঢুকাল নহয় যোৱা বছৰ। ক্লাছ ফাইভলৈ
পঢ়ি এৰি দিব লগা হ’ল। মাৰো অসুখ।”

হঠাতে মীৰাৰ অন্তৰখন বতনৰ প্ৰতি অনু-
কম্পাৰে ভৰি পৰিল। তাই একেধিৰে বতনৰ
মুখলৈ চাই থাকিল।

“অ’ মোৰ পলমেই হ’ল। তুমি ঘৰলৈ
যোৱা। মই মকৰধ্বজ আনিবলৈ যাওঁ।” কোৱাৰ
লগে লগে বতন সাজু হ’ল।

“মইয়ো যাম তোমাৰ লগত।” মীৰাও
সাজু হ’ল।

“তোমাৰ দেখোন ভৰিত জোতা নাই। দেহত
গৰম কাপোৰ নাই। চৰ্দি নালাগিবনে? বাক,
মকৰধ্বজ খালে ঠিক হৈ যাব।” এইবুলি কৈ
বতন যাবলৈ ধৰিলে। মীৰাই আহি তাৰ হাতত

ধৰিলেহি। দুয়ো আগবাঢ়িল। অলপ পিছতে
সিহঁত খাননি পথাৰ পালেহি।

শৰতৰ গৰ্ভিণী খানৰ টোপালেৰে খাননি
পথাৰখন। চাৰিওফালে এখন সেউজীয়া সাগৰ।
বিৰ বিৰ মলয়া সমীৰত চৌ খেলি যোৱা খাননি
পথাৰৰ মাজে মাজে দুটি কোমল প্ৰাণ কোমল
দেহ; মীৰা আৰু বতন। তাঁহাত হালক পাই
খাননি পথাৰত যেন এটি সূৰৰ মুৰ্চনাই সাৰ
পাই উঠিছে। বতনে এবাৰ মীৰাক পূৰ
আকাশৰ ফালে দেখুৱালে। তাই সেইফাললৈ
চাই অভিভূত হৈ পৰিল। দিগন্ত বিয়পা
সেন্দূৰীয়া বোল; তাৰ মাজতে দিনমণিৰ সেন্দূৰীয়া
পিণ্ড। মীৰাৰ অন্তৰৰ কথা বুজি পাই বতনে
ক’লে, “ৰাতিপুৱা সোনকালে উঠিলে এনেকুৱা
ধুনীয়া ধুনীয়া দৃশ্য হেপাহ পলুৱাই চাব পাৰি।”

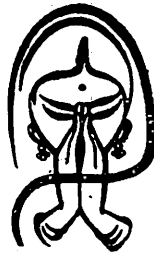
“অ’তো মইয়ো আজিৰ পৰা ৰাতিপুৱা খুউৰ
সোনকালে উঠিম।” মীৰাই শলাগিলে।

“অ’ আমি পালোয়েই। তুমি ইয়াতে নৈৰ
পাৰত থাকা। মই দৌৰ মাৰি গৈ আহি
আছো।”

মীৰাই থিয় দি নৈখনৰ ফালে চাই থাকিল।
অকোৱা পকোৱা দেহটোৰে সৈতে সৰু নৈখন
শুই আছে। সূৰ্য্যৰ ৰশ্মি পৰি পানীখিনি ৰঙ-
চুৱা হৈ উঠিছে। কেচুৱাই মাকৰ মুখলৈ চোৱা
দি মীৰাই নৈখনৰ ফালে আকলুৱা দৃষ্টিৰে চাবলৈ
ধৰিলে।

কিছু সময় পাছত দূৰৈত খান গছৰ মাজত

বতনৰ দেহটো দেখা গ'ল । ক্ষন্তেক পাছতে আজি ৰাতিপুৱা দেখা সকলোবোৰ ধুনীয়া ধুনীয়া
আহি সি মীৰাক লগ ধৰিলেহি । তাৰ পিছত বস্ত্ৰৰ বিষয়ে কব । আৰু কব বতনৰ কথা ।
ছুয়ো ঘৰলৈ যাবলৈ ধৰিলে । মীৰাৰ মনত তোমাৰ বাবে মই সকলো কৰিব পাৰো আইজনী
আজি খুউৱ ৰং । বতনৰ মনতো । মীৰাই ঠিক বুলি কোৱা দেউতাকৰ কথাযাবলৈ তাই মনত
কৰিলে ঘৰলৈ গৈ তাই মাক আৰু দেউতাক পেলালে । ০

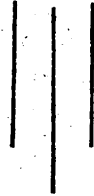
বঙাইগাঁও কলেজ সানলাইমালাইছী

১৯৮৬-৮৭

বড়ো আয়দায়াও দঙো

ঃ নায়থাং বিলায় ঃ

১।	গৌদান সানশ্রী	জয়ন্ত বসুমতাৰী	—	১
২।	খৌচেনি বোলাজোং	বিৰাজ মোহন বসুমতাৰী	—	২
৩।	ৰজে	বিমল মোছাহাৰী	—	২
৪।	ফায়া বোথোৰ	পানিৰাম ব্ৰহ্ম	—	৩
৫।	জীউখৌ বাওৰা মিথিয়া	ফুংখা মহিলাৰী	—	৪
৬।	জিউনি আগান্	মিহিনীশ্বৰ বসুমতাৰী	—	৫—৬
৭।	জোহোলাও চুজিত্	মনেশ্বৰ বসুমতাৰী	—	৭
৮।	খাফাল	বলীচৰণ ব্ৰহ্ম	—	৮—১০
৯।	আংনি চ'লো লিৰনায়া যায়্যথিছৈ	ৰমেশ ঔৰাৰী	—	১১—১৩
১০।	অলংবাৰ আৰা কপুলানি হাংমা	ইন্দ্ৰজিৎ ব্ৰহ্ম	—	১৩—১৭

“গৌদান সানখী”

শ্রীজয়ন্ত বসুমতাৰী
H. S. II Year.

ফৈদী বয়ৰী—

গৌদান মৃগানি
গৌদান সানখীনি,
গৌদান লামাখোঁ সায়খোনানৈ -
থাংদিনি জাঁ বৈখিং ।

ফৈদী বয়ৰী—

লিংহোৰ গাছিনা দং—
মানী লিংহোৰদোং ?
যানী হাগোঁ— মিথিয়াথৈ ।

মানী মিথিয়াথৈ— ? ?

“বিয়া থাৰৈ জাঁনি
ছুলাৰায় স্তুৰুডানোঁ—
সাক্ৰামবী যায়্যাথৈ ছাংগ্ৰাং
আৰী— মিথিনি হাছায়াথৈ ।”

যায়হা বুৰ্তা উদৈয়া—

বিহা জিংগা গৈয়া
সাম্মাংগো গৈয়া,
আৰী— সাম্মাংগোবোছা গৈয়া ।

নায়হোৰ হনৈ—

বেছেবাংবা থাঙলায়হোৰদোং :
গৌদান মৃগানি
গৌদান সানখিয়া—

ব'ৰায় হোৰগাছিনা দঙো ।

থেওবোথো জাঁ—

মুগৈদোংছা নঙানা ? ? ?

সংসাৰাও দং—

মোঁম্লেলা জাত্

ছুলাৰায় ভূমনি

উন্দৈ-উনলা, নেহাং

বয়ৰী আংগী জাঁনি ।

“সোঁমখীৰ গাঁথাং—

ভূম বিখানি

ফিথায় বয়নিবী,

গাওনি আংগী বিখা

দানাগাবছৈ—

ফৈ খৌচেয়াও

গোঁঠৈশালীয়াও আগান ছুৰলাং ।”

মান্দাৰ বিবাৰ বাৰগান—

বেহাখি বেচেন গৈয়া ???? :

বিনি গাব-গোঁজা থৈয়া

খৌচেয়াও বিয়া লাবোঁগান ।

ফৈদী বয়ৰী—

গৌদান লামাখোঁ সায়খোনানৈ

আগান ছুৰদিনি খৌচেয়ে

গোঁজান-ফাৰো-দাও বিৰগান

বৈ দৰচে বুহুমাও

বিদিছানি জাঁগীয়াও ॥ ●

“খৌচেনি বীলোজাং”

শ্রীবিৰাজ মোহন বসুমতাৰী
বি, এ, চে. থাখা

হাৰি-মাহাৰী ফোঠাংনোৱা,
হাৰিনি বাজখাছি থাফা-গায়ছনোৱা,
জাব-গাৰ— বড়ো ফিছাফাৰ
সান্নায়খৌ—গাওজাংগাও এনা-এনি।

বড়ো হাৰিয়া— খৌচে গৈয়া ?
খৌমাও এনা-এনি ?
সান্নায়া জাংনি হাৰিনি শুথুৰ ;
এংগাৰদা গৌসোনি গিজ্জা সান্নায়খৌ !
মনোনীছৈ নভাৱা গুবুন হাৰিয়া
লায় মৌন্দোংছৈ বৌদা শুনা ?

আওগায়বা বড়ো ফিছাফাৰ
ফোঠাংনানৈ লাখিনী বাও থুনলাইখৌ,
খৌচেনি বীলোজাং—
ফৈ বয়বা বিখা-ফাৰ্দানানৈ।

ফৈ বয়বা খৌচেয়ে সৌম্বাওছাৰনি
“আলাদা হুদাং” সোজ্জিনি ;
খৌচে বড়ো ফিছাফাৰনি
গৌহা আৰা বীলোজাং । ●

“ৰজে”

শ্রীবিমল মোছাহাৰী
H.S. 2nd year

নৈবে আংনি ছৌলেৰাও
বানশ্ৰাও গৌসো গৌৰীয়াও
দঙোমোন ৰজে নৌখৌ অন্নায়নি
গৌথাৰ সিমাং গৌথাৰ মিজ্জি।
ফাগুৱী বানশ্ৰাও বৌথাৰাও
চাহাৰা বালা হুৱামানি ছেৰাও
নৌ শমায় লাদাংমোন,
আংখৌ বিখায়াও বৌজবনানৈ
অবায়নি নৌ আংনি হৌন্নানৈ
গৌৰীনি অন্নায় বাউনানৈ।

গাবনায় আৰা মিনিনায়জাং
অবায়বা আংনি বে-গৌসীয়া
যায় ৰজে মানীবা বৌদৌৰ,
যায় ছৈনায় বেছেৰা উছাও-বাদাও।
নাথায় আং মিথিয়া
গৌসোজা যায় মানী বৌদৌৰ,

নৌনি অন্নায়নি দৈথুনাও
গৌসোনি গেলে হৌনায়োও।
জেস্তথা গাব আং গানাসানী
নৌ ৰজেনি অন্নায়জাং
নৈবে জীউনি জৌবখা লামায়াও
অন্নায় মৌজাংমৌন্নায় বাউহৰনানৈ। ○

ফাগ্গা বীথীৰ

পানিবাম ব্ৰহ্ম

B.A. গিৰি থাখা

সমনি থিলায়
বৈসোনি হান্ধায়নায়
স্থানস্থিৰিণি ছুংখাওনায়;
বে ফাগ্গা বীথীৰাও—
খালাউ ছালাউ নাগিৰা গীসীজা দৈমু দৈ।

হায়না মহৰ ছিথি-ছিথলানি
গীসী মেগনাও যাখাংফৈয়া অৰায়
গাবগায়ী সমায়না সংসাৰণি;
বে ফাগ্গাবীথীৰাও—
দেবীৰ নাৰ্ভা ছানথোহাইয়ে সান্নায়নি।

আয়ো! বেসে উৰাং-ফাৰাং
মা লুবৈদাং মা নাগিৰদাং
নঙাথো আং জাওলিয়া?
বে ফাগ্গা বীথীৰাও—
হমথান হাইয়ে বৈসোনি গাংনায় থো।

স্থানচে সমাও উনৈদমোন
হায়ন-মুহীনি গৈয়ামোন গীসীজাৰ্জা
লুনায় মাহাৰী হিজ্জাও ছৌৰানি;
বে ফাগ্গাবীথীৰাও—
মিথিবায় ছৌফৈনানৈ বেসেদি বিমোনলা!

গাদিল্‌নহাং গাদিল্‌নহাং
খাংগ্ৰাংহাং খুগ্ৰোবহাং
খেবথাববাওনী বেসেবাং আছিবিমা;
বে ফাগ্গা বীথীৰাও—
বেসেগীৰাৰ ছৈজ্যোখালামলানৈ হমথানায় গীসীজা।

“জীউখোঁ বাওবোঁ মিথিয়া”

যুশী ফুংখা মহিলাবী
থাখোঁচে চেখি বোসোঁৰ (ফালাঙ্গী)

মিথিঙ্গামি মহৰা মা ইঁসে মৌজাং
নায়নানৈ থাবায় থাখাও ;
উন্দৈনিফায়নোঁ মৌনবোনায়.....
হাবাব, জোনোম হুদাং !
নাথায় জীউফা অৰাই সম থাংনানৈ থায়া
গাবনানৈবোঁ বাওবোঁ গয়া,
দিবৈ দঙ গাবোন গৈয়া,
সুখু ছুখুনি অনজিমা গৈয়া

জীউখোঁ বাওবোঁ মিথিয়া ।

জোনোম যাদোং খোন্দো খোন্দো
গোমোৰলাংফিন্দো আগোন্দো বিগোন্দো ;
যেছেবাং ঠৈলাংদো,
সান্ধহাট্টে উজিফিন্দোং
সংসাৰাও সুখু ছুখুনি—
যায়থ্ৰেলাং সিমা দোনফৈদোং
সোৰদি সোৰজিয়া জীউখোঁ.....?
লাংফিনোঁবোঁ দি নাথায় মুলুকনিফায়.....!

জীউখোঁ বাওবোঁ মিথিয়া ।

গাবদোং হোঁদাওবী হোঁদাওসি
দাও দেজ্জুব নোং আয়ো ! দাও দেজ্জুব ;
সোৰজিমাখোঁ গাবজিদোং নামা নোং ?

দঙোনাগৈয়া থায়োঁ বিবা ববেও... !
হাং গৈয়া বাং গৈয়া হালোঁ দৈলো,
গাবো মানো নোং হৰখি স্থান ;
দাগাবছৈ নোং দাওবায়াবী
গোমোৰগোন বয়বোঁ স্থানচে নঙা স্থানচে
জীউখোঁ বাওবোঁ হমথানো হায়া ।

গোসোম সোমথেথে দাওখা
গাবদোং নোং মানো গা-গা;
ফোৰমায়দোং নোং থাঠৈবোঁ থৈফোং মৌনচে,
গিৰিনি শিনহৰনায় খোঁবাং ফংছে
মিথিবায় বুজিনোঁ মৌনবায়,
যাংফিন্গায়নি সমআ যাবায়,
গেলেনোঁ মৌন্দোংমৌন সংসাৰাও বংজা বাজা ;
সান্ধোব বোগোঁ বেলাসিনি জায়খোলঙা,
দানো দঙ দানো গৈয়া
জীউখোঁ বাওবোঁ মিথিয়া ।

৭৭

জিউনি আগান্

মিহিনীখৰ বসুমতাৰী
B.A. 2nd year, T.D.C.

ঠৈনায়নি ইয়ুনাওবা গাঁঠাং,
যায়নি মৌজাং মৌনজলায়নায়া,
বিসৰ্ৰনি জিউনি আগানা
বুহুমাও গাঁম্ৰানো বোঙা বজ্জ;
গাঁঠাং জাৰিমিন জুজুলাংবায়—
'ৰোমিও-জুলিয়েট',
সেক্সপীয়াৰনি কলম্ মৌমানায়াও;
'নল-দময়ন্তী', 'বেউলা-লক্ষীন্দাৰ'
আৰো 'সতী সাবিত্ৰী-সত্যবান'
গালাংবায় বুহুম্ বালা বাৰিয়াও;
মাৰাম্ জানো বোঁঙে গাঁথাৰ
মৌজাং মৌনজলায়নায় জিউনি আগান্ ।
খোঁনাসং ব'জ্জ,
এসে আং ফোৰ্ মায়ালাংনি—
মৌজাং মৌনজলায়নি খৰ্দে বিদৈ
অমৃতনি জাৰিমিন্,
বিয়েত্ৰিছখো মৌজাং মৌমায়াওনা
'ডিভাইন্ কমেডি' জোঁনাম্
ডাষ্টেনি কলমাও;
গালাংবায় বুহুম্ বিখায়াও;
মৌজাং মৌনজলায়নায় গাঁথাৰ
জিউনি আগান্ ।

ফোৰ্ মায়া দাবো বাও গৈয়ে খুগাজাং
গাঁথাৰ্ মৌজাং মৌনজলায়নায়নি
জিউনি আগান্,
যমুনা সেৰ্ আত্ৰানি তাজ্ মহলা,
থান্দৈ যানানৈ;
'সাহজাহান-মমতাজ্ নি',
বাদসাহ সাহজাহান্
বিয়াদি বেলেবাং অ'নো মৌজাং মৌনো
জিউনি মাইনাও ম'মতাজ্খো,
বিসৰ্ৰনি গাঁথাৰ্ জিউনি আগানা
আত্ৰানি বিখায়াও;
গ'সংনায় তাজ্ মহলানো ।
নাথায় ব'জ্জ,
উল্টা বিখুংফাৰ্ নাইহৰনায়সায়—
বৈয়ো মা ?
'গ্ৰীচ'নি ট্ৰ'য়' নৌগোৰ্
সেও হাংগাৰ্, য়ালাং নাংদোং
স্বানসে 'পেৰিছ-হেলেননি'
ইনাই মৌজাং মৌনজলায়নায়নি যাউনাওনা !
লাগাম্ লানানৈ;
মৌজাং মৌনজলায়না বোঁডাৰা,
বেয়ো ফোঁজোবজ্ৰাং হাখিয়াৰ্,

জিউনি আগানাও;
হাবাব! বিষ্ গাঁনাং ।
দা, নোং মা সানো ব'জে ?
আংথো বুনো লুবেয়া—
“আংনি ছুথুনি সমাও,
বোঁহৈয়া য়েৰা মেগনাও মৌদৈ,
নোংনি মেগনাওবো বোঁহৈনাংগান্ মৌদৈ,
বিবায়্যাৰি আং বিবায়নানৈ;
মালায়নি দব'থোং মৌখাং, লামা লাংগান্
থেন্দাসে মাইবংনি থাখায়
মুলুক গিদিংনাংগো য়ায়্যো
নোংবো গিদিংফানাংগান্ সোনা !
আংনি স্তুথু-ছুথুৰাও বাহাগা লাফানো নোং,
নোংনি মেগান্নি মৌদৈথো বান্হোনো জোং,
বৈ গোৰাব'থাখো নোং-আং হোমোদোং সোনা !
নঙাৰা মানাথ' ব'জে ?

যেৰা আং নোং জোং;
জিউ স্তুথু-ছুথুনি বেমেন্ হোজল্‌ইগান্
লৈখোমা সমান্ ছুথুনি দৈখুনাওবো
'অবায়জোৰ' স্তুথুথো মৌংগান্ সোনা !
আংনি জিউথো য়েৰা নোং নোংনি সান্গান্
নোংনিথো আংনি সান্গান্ আং,
অ'ৰা বেনা থাগান্
ঠৈনোঁবোঁঠৈ মৌজাং মৌজল্‌য়ায়নাং,
নোং আৰা আংনি,
গোঁজোং জিউনি আগান্ ।
বেখোনো অৰং গোমাইনি দ'হায় হোনানৈ ;
নোং আৰা আং,
গালাং নাংগান্ সোনা,
মুলুক সিথ্‌লায়াও ;
গোঁথাব' মৌজাং মৌজল্‌য়ায়নাং
অমৃতনি জিউনি আগান্ । ●

॥ जोहोलाओ चूजित् ॥

मनेश्वर बसुमतारी ।

H. S. 2nd year (Arts.)

जोनोम मोनबाय नों चूजित् जोहोलाओ,
नाइल जाल आगोमा बड़ फिछा ;
देरबाय नों मंदात् जांगिला
अ' नों चूजित् सोहोलाओ ।
फीरमाय लांदो नों खौ छोर ?
हादतनि थाखाय जीउ गारनो,
अ' नडा-नडा वियो चूजित्,
थारैनो बिनो, बड़नि हावा ।
गालांवाय नों जीउखौ अरायनि थाखाय
मुं मोनवाय नों मुंखलं चूजित् ;
वड़ हारिनि गोथार जारिमिनाओ
अनछायथो वड़फ्रा बिबारनि लु-जो ।
हारिनि थाखाय गालांबाय नों जीउ,
हास्थायनाय गोसोया थलांबाय ;
नेखोन गालांबाय वड़नि मावथि
जोहोलाओ नों थारैनो सूजित् ।

“খাফাল”

—বলীচৰণ ব্ৰহ্ম

H.S. 1st year (Arts)

দিবৈ বোদা আৰা বেলত্ৰীনি হাবা যানায়আ
বোছাৰ জোখাইবৈ বাবলাংবায় গথো ফিছাফা-
বোছা দুাম যাবায়; জোখাইবৈ সাচে। হোৱাফা
বা-সা আৰা হিজ্জাওছাফা বৈসা। লেখাথো
বোঙানঙা বোংগো বোদায়া গাওনা আনথা—,
আঙাৰ মেত্ৰিক। বি ছি বেলত্ৰীয়া হলে পাঠ-
শালাথোনা বাবলাবাথিছে। লেখা ফবা
বোঙাৰাবা বেলত্ৰীয়া নাথায়—মহৰৈ আখলে,
মাওনায় দাংনায়, বাওবা বাছিনা হায়ামোন।
বিনিথায়না বোদা আৰা বোদা বিফা নাৰথোআ
গোসা থোনাতৈ ফিছাজলা, বোদানো বিহামজোনো
লাইনায়া নোঁছে। বোদায়া নাথায় গোসা থা-
দোংলাৰা গামী থাথি থায় বাদোংমোন। বোদানিয়া
গামীয়া বৈ বজ্জাইগাওঁ লাউজুৰী পাৰানো আৰা
বেলত্ৰীনিয়াবোছা বে বজ্জাইগাওঁ গয়বাৰী যানোঁছে
নালায়। হা বাপ্ৰায়াও বুংলা হাং খনছেয়াওনো
খাবনাতৈ মোনহৈয়া। বোদায়া দা হুআওনো থানা
সাচে লানাতৈ হাল খদাল মাওনাতৈ জায়।
হালিতৈ খালামা বোদায়া। হুয়াৰাছা বাবা-
গৈয়া বুংজাছে—গাঠে জখাইথাম থাম বিঘা
দঙো আৰা। গাওহাল মাওদোংলাৰা বিফা ঠৈ-
নায়নিফায়না সংসাৰথো মাৰা থামশি থামশি

মোনো বোদায়া—। মানো মোনা যানো—মাই-
ফাৰাছা খুথাব খুথাব মাওলাৰা যানাইআ বিদি-
নোঁছে, আৰা ফাছেথিং গয়নিবাৰী বাগানফা
বোছা ঠৈজোবায়, আৰা বাও গুৰুন ফাছে' গাও-
বোছা মাজাঙে থালাও থাঙা মৈয়াও থাঙা যাবায়।

ফিছাজলা গেদেবআ দেয়ায় মেত্ৰিক ফাই-
ত্ৰাল হাগোন, থালীগাওঁ গাজো ফবায়শালীনি-
ফায়। বিনি আনজায় হিজ্জাওছায়া থাথো
ডাইনিফায়না গাবনাংবায়, বিফায়না মানে
বিথাং বোদায়া গাওনা গাবহোদোং, বিমাজোং
খামানিয়াও হেফাজাব নাংগো হোমাতৈ আৰা
বিনি আনজায় হিজ্জাওছায়া ফবায়াথে। আজা
মাখাছেয়া গেজেৰ ফবায়শালীথোনো বাব-
গোৱাথে, এৰে হোমাতৈ বিথাং বোদায়া আংনা
খিন থাদোংমোন। গাদো হাইস্কুলআও লাগো
মোনলাইনায়থায় ছিনাইলায়লায় জোং, বিনি-
থায়না সম সম থাংবায় থায়োলাই আং বিথাং
বোদানাও। বিথাংনিফায়,—জখাইবৈ ফিছাফা
আৰা ফিছা হিজ্জাও ফাৰথো মাজাঙে ছোলাংথায়
হোঁয়েথো মোনানাতৈ এছে বোঁববা মোনা আং।
সান্দোংমোন আং বিথাংআ, বোঁনাতৈবা বোঁঙে
বাদি এবা গোৰোস্থি মাওবায় নামা? ফিছাফাৰথো

আলাই-ছিলাই খালাম-ছিগাঁন নামা, হোম্মানৈ ।
বিকি সাম্মায়নি লৈখাআও গবোনানৈ থানায়
সমাওনো বিধাংনি হিজ্ঞাওআ মাল্লাদি চাহা হো-
নানৈ থাংখো এছেবো আন্দাজখোনা মৌনাখিছে
আং । বিধাংআ য়েৱা চাহায়া লোংদো নোংথাং
বুঙা, অৱাছা এছে বাংদাওনায় বাইদি মৌনা আং ।
চাহা লোংনায় সমাও বিধাং বোদায়া বুংবাওয়ো—
মা খালামনো নোংথাং খাফালানো মৌজাং নঙা,
খাফালাওনো গৈয়া আংহা । বাওখো খোনাটনৈ
মাৰা বুংনো সান্দোংমোন, নাথায় উনাও ছিলো
থাফিল্মায়ছে আং । বিধাংনিফায় বিদায় লানানৈ
ব,আও ফৈফিল্মায় সমাও বিধাংনি থিহ্বানাই
আৰা বুংনায় বাওফোৰা আংনি সৌসোআও ছাও-
গাৰী বাইদি মৌনফা মৌনফা য়াথাং ফৈদোংমোন ।

ঐ আট্টে আট্টে— বুংহৰা ব, ছিংনিফায়
ফিছাজু। গেদেব মেৱাআ । অৱা বিমায়্যা থাং-
নানৈ ছোংহৈয়া হা মা য়াখো । মানো আট্টে
আট্টে ? ফিনো মেৱা'আ । বাংনাংগৌ । হা মানি
বাং ? ছোঙা বিমা বেলত্ৰীয়া । ফুলআও ফৰ্ম
ফিলআপ খালাম নাংগৌ । হা বিছিবাংছে ?
যৌচেবা 105/- বাং । হাবাৰ ! এছে বুৰজা বাং
বব্যাওহায় মৌমাংগৌ দালায় । ফিছাজল। মেৱায়া
বুংবাওয়ো—জোংফু মৌনহাৰা গাছিবো আনজাংআও
মৌজাং যাজোবদোং, বিছিনা বো বিজাব বাইনাং-
গৌআ বায়ো 500/- ছো বাং থাংগাঁন । দছে
উনাও বেলত্ৰীয়া ছিৰিইয়ে আংথাৰ বোয়ো । দছে
সম শুদি গৈয়া বিজো গৈয়া সাম্মাঙা বেলত্ৰীয়া ।

মৌনায়াও উম্মুনায় সমাও বাথুখো বুংজেনো
বেলত্ৰীয়া ফিছাই বোদানি ছিগাঙাও—, মাজোং
হোয়ো হো দানিয়া হোম্মানৈ । ফিছাই আ ছোঙা—
মাখো মাজোং হোনা ? বাংফোৰ, বিছিয়া বুঙা ।
মানি বাং ? ছোঙা বোদায়া, গেদেবনা 105/-
বাং নাম লগাইনায়নি আৰা মাখাছেফা আনজাং
আও মৌজাং যাজোবদোংনো বিজাব বাইনাংগৌ,
500 ছো বাং থাংগাঁননো । হাং খনছেইয়েনো বুং-
লাঙা বেলত্ৰীয়া বাথুখো । এছে বুৰজা বাং
বব্যাও মৌমা আংদা বুঙা বোদায়া । ছাথি
গৈয়া বাথু গৈয়া । বাথুখো মাইখোবোছো ফাল্লো
হায়া । ফানবাবোছো উদৈয়া বছা নাঙা, ফানা,
বাবোছো আখ-ফাখ, যাহা জোলা যানানৈ থাগাঁন ।
থানায়্যাথো থাখাছিগাঁনানো বুঙা বোদায়া । ছি
থাবায় থাখো বিছি বেলত্ৰীয়া— গৌসোজোং গৌসো
সানো— দাছো বালা শুহুং-গাদোং । ফিছা বুৰজা
থাংনায়্যা দাছো থৰো-খুৰজোং । বোংনানৈবো বোঙে
বাইদি । সান্দোংমোন আং সানৈ এবা সাথাম
গথো থাংনানৈ গৌজোন আৰা ফিছা ব, থোৰ-
দানো, নাথায় গাছিবো ফেলং । ফিছাকোৰখো
আট্টেবনো আলাই ছিলাই খালামনানৈ বুথাৰ
ছিগাঁন বাইদি ।

গমামাট্টেবনো গেদেবনোলো হবনো হামাববায়
বোদায়া বাংখো । মাখাছেফা গৌদাও ছোবাও ।

ফুং সম, ব, ছিঙাওনো মাৰা আনজাংনি
খাতা দানবায় থাখোংমোনলায় আং; এছেয়াওনো
ছোৰনিবা খোনাফা মাফা ছোংনায় ব্ৰহ্ম, বিধাংআ

ব,আও গৈয়া নামা ? হোঁমায় খোনায়া আং ।
 খোনাটনৈ হাখু দাখু ব, ছিংনিফায় আংখাৰা
 আং অৱা বিথাং নাৰ্জাবী খোঁছা মেগনাও গাঁ-
 গৈয়া । বুঙা আং, অং । মাৰ্থা নোংথাংছোলায়া,
 হোঁমটনৈ । জিৰায় নায়নি এছে ইয়ুনাও— ছোঁঙা
 আং বিথাংনাও— মাৰফাৰ থাংখি লানাটনৈ ফৈয়া-
 মৌন নোংথাঙা ? হোঁমটনৈ । ছোঁনায়ানি ফিন্নায়াও
 বিথাংআ এছে চাছু-মাছু লাজিনায় মহৰৈ বুঙা—
 নোংথাংনাও মাৰা ৰাং এছে দাহাৰ মৌনথগীন
 সান্নাটনৈছা ফৈদোংমৌনলাং, নোংথাং । ৰাং আনো-
 থোলৈ নোংথাং-জোঁথ মাহেনাখোঁনো দাবী মৌনাথৈ ।
 মৌনৱাথোহৰনী হাগোমৌন । বুঙা আং । দছে
 উনাও বিথাঙা ছোঁঙা— গথোফা ৰব্যাওবা থাং-
 জোঁবদোং নামা নোংথাংনা, এৰৈ হোঁমটনৈ । দঙো
 নোংথাং ব,আওনো ফিনো আং নোংথাংনাথো
 গথোফা সানৈলছা । ও বুঙা আং । ৰব্যাও
 ৰব্যাও ফৰায়া দালাই, ছোঁঙা বিথাংআ দেগ্গায়
 গেদেৰআ H. S ফাইন্যেল হোঁগীন আৰা
 হিজাওছা উনৈয়া মেত্ৰিক হোঁগীন । বুঙা আঙা ।
 অৱা বিথাংআ বুঙা— নোংথাংনা খাফালানো মা-
 জাংলৈ, গথোফাৰথে মানষি খালাম জোঁবনো
 হাছিগীন, গথোফা মানষি যাজোঁবছিগীন, এৰৈ

হোঁমটনৈ । বিথাংনি বিকি বুংনায় ৰাওফোৰাও,
 দছে সান্নায়ানি লৈখাআও গবোয়া আং ।
 সান্দোংমৌন আং— গাছিৰা হাবায়ানো মানষিনি
 মৌজাং গাজি সান্নাটনৈ মাওনো ৰোংনায়নি স্বায়াওনো
 গাঁহোম খোঁথৈল্যো, ব্যাওহায় খাফালা মা হাবা
 হোঁয়া । মানষিতা গাওনো মাওৱাৱা, মৌজাং গাজি
 সান্নাটনৈ হাবা মাওনো ৰোংৱাৱা খাফালা আঁৰৈনো
 যাহোঁগীন আৰা জাহোঁগীনদাবি ? বাইদি বাইদি ।
 নোংথাং নাৰোথো গথোফা গাওঁজোঁআও গাখা-
 জোঁবায় আংদাং ? ছোঁঙা আং বিথাংনাও । অৱা
 বিথাংআ বুঙা— আংনিখোঁ য়েৰা দাছোংথাৰছৈলৈ
 নোংথাং । আনগো য়েৰা খালামনাটনৈ হোঁনো
 ৰোঙাছৈ । দা ব,আও এৰৈনো দংজোঁবা । দাছান্দি
 খালীগাওঁ আওছা এৰৈনো কম্পানি ফাও লেবাৰ ।
 মাওছাব হৈয়া । এৰৈ হোঁমটনৈ, মাখালামনো নোংথাং-
 আংহা খাফালানো গৈয়াটলৈ, খাফালানো হাও-
 বিয়াচা, খাফালা নো চুনিছা আংনিয়া, এৰৈ
 হোঁমটনৈ বিথাংআ আংনিফায় আংখাৰবায়া ।
 দা বিথাং ৰাদানি সংসাৰা মাটৈ যানটনৈদং-
 আংবো মৌনথিচলা, মানোনা বিথাংআও থাঙৈআ
 জোঁবোং গাঁবাও যাবায় আং । * * *

আংনি চ'লো লিৰনায়া যায়। থিটৈ

যুগ্মী বমেশ ঔৱাৰী

বি, কম, নৈথি আয়দা, থামথি ব'ৰ্জাৰ

সান্নৈ সান্থামছোয়ানী যাবায়, গোসাঁয়া
উৰাং-ফাৰাং মৌনগাছিনী দঙ । মাৰা মৌনচে
বুংনোবাদি গোসাঁয়াও ফৈয়াৱাৰী গোসাঁয়াংনা
হায়াথৈ । যেছেৰ্না বাওৰ্না এৰা গোসাঁয়াংনা
নাযাদোং এছেৰ্না বাৰানিফ্ৰায় বাৰাচিন হেংথা
মৌনবোদোং । মানষিক থিংযায়নিফ্ৰায় আং গাও-
থোঁনা ব্যস্ত লাখিনী নাযাদোংৱাৰী গাছিবী ফৈ-
মাল । মানি যহোনাও গোসাঁয়াও বিদি উৰাং-
ফাৰাং মৌনখা বা মানো বিদি মৌনাংগো যথো ?
বিনি চোহোয়াংৰ্না গুদি-খিঠা গৈয়ি মৌনচে ছুংড'
চ'লোথোঁনা আং হপ্তাচেনি মাদাও লিৰনা
সানবায় ।

দিনৈ শনিবাৰ । অফিচনিফ্ৰায় ছুটি মৌনায়
লোঁগা লোঁগোঁনা স্ব'ৰাও ফৈনানৈ গান্নায় পেণ্ট-
চাৰ্টথোঁ দোলাটৈনৈ ছুঁগৈছু'নায়টৈ । স্থানচেনি
আবহাওৱানিফ্ৰায় এসে নৌজোন মৌনবায় ।
আৰামী মাসিয়াও জিৰায়নানৈ গাংচে গৌদান
লাইসি দৈখাংনানৈ লায়টৈ বেলাছিনি চাহাথো
নেনানৈ । এসেয়াওৰ্না লোঁগা থগেৰ্গেৰ হাব-
ফৈয়াটৈ । বিখাংথোঁ জিৰায়নো হোনানৈ বাথু
ছাওৰায়হাংনায় সমাওনো আইয়া চাহা হোলাং-
নায়লায় সানৈবো চাহা লোঁনায়টৈ আখায়নি

লাইসিথো জাব দোলাটৈনৈ । চাহা লোঁখাংনানৈ
বিখাঙা মাল্লা চাকবিয়াও জুইন লাগোন বিথো
ছোঁঙাটৈ । অহ ! বিখাংনি চিনায়থিথো হো-
নায়ানী যায়। থৈ । ব, দান্দিচেনি উনাওৰ্না
হোনোঁটৈ, দানি দিনাওদি যিবাৰি যানানৈ ফৈবায়,
চাকৰি মাওগ্ৰায়া নাম গৌনাং যানাংগোন নঙাল্লা
অফিচাৰফৌৰনি উন পকেটআও না-বেদৰ জাৰ্না
হানায়বাদি হোঁনা (বাং) হানাংগোন । বিখাংমৌনি
বুথৰনি পৰিবেশথোঁ নায়োৱা নৈথি বাহাগৌনি
যানো হানাংগো গৌৱাব । বিখাংনি বিফায়া ডানাও
বোজাচে (1000/-) বাং বাস্থানি মৌনচে ফিচা
চাকৰি মাওয়ো । হুবা-হুবা গাটৈ ডাইন বিঘা
হাছাৰ গৌনাং ফৈলাও হুবা । থেওৱাৰী মা
যানো স্ব'থৰাও যিবাৰি যানায়, হালুৰা-কৰাথি
গাটৈ যি (10) যায়ো । আৰী ফৰায়নায় থবচ
দংবাওয়ো । গেদেৰ হিজ্জাওছা আৰী নৈথি
হোঁৱাছায়া কলেজআও আৰী উনৈ সানৈআ
গৌজো ফৰায়শালীআও দঙো । বিখাং থগেৰ্গেৰা
এসেৰাওৰ্না গুৱাহাটী ভূম ফৰায়শালীনিফ্ৰায় M.
Com. (এম, কম,) পাছ থালামনানৈ ফৈদোং ।
দা ষ্টেট বেংকনি বেংক পি, অ, (Bank Pro-
bationery Officer) নি বাদায় লায়নায়থো

উপুিনানৈ এপৰ্ণমেৰ্ণ লেটাৰ মৌনবায় । বিনি-
খায়নী ৰাইজুয়নায় আৰীবাও গাঁথাওসিন
যাদাঁ । যেৰৈ গাঁদান গাঁদান মাৰৈ অফিচ
চলায়নী ? গুবুন গুবুন অনুষ্ঠানজাঁ মাৰৈ যোগা-
যোগ লানী বাইদি বাইদি ।

মৌনাবিলি বা (5) বাজিয়া লামাছ'চে আও-
গায়নানৈ ফৈনায়জাঁ লীগাঁচে গৌসীয়াও ছা-
মাওছাৰফৈদাঁ চ'লোথৌ বাঁবৈ বেখেওনা, মা মু-
দৌনা । সানন্মায়নি এষ্টাৰ জ'ৰা—যেৰৈ ব'
বাংলায়াও গাখীয়া খটখটিছা থেওলাবা লিৰনায়
বাও বেখেওনায়নি বাও হাংখীথৌনা হাঁনী হায়ানৈ ।
মৌনবিলিয়াও থাংনানৈ হৰ যানাঁছে থেওবা যেবা
লিৰনায় যায়ানৈ । ব'ৰাও মাওনাংগৌ যেবা
হাৰা গৈয়লায় আঁথাম মৌনজা সানদৈ এমাও
জিৰায়নানৈ সানৌ আং মা লিৰনৌ । মাথৌ
লানানৈ লিৰনৌ ? লুঁবৈয়া নাথায় মৌছা লখা
এবা দাও-অমাথৌ লানানৈল্লাবা এসে লিৰ-
থাৰনৌ । আংনি সান্নায়া দছেনি থাথায় এষ্টাৰ
জ'বায় য়েৰা বাহায়াও গুৰুম-গাবাম অথা খাঁৰা-
মনায়জাঁ লীগাঁছে গেজী আৰী গামচানি বাথু ।
বুংহৰা । বাহায়াও ফৈনানৈ স্বৰগিদিং নায়ল্লা
এসে সিগাঙাও মিনি বংজা বংজা নুজানায় হাথ-
খিফা স্বৰখৌবা লাজিনানৈ মৌখাং গৌসীথে গং-
নানৈ থানায় বাদি খৌমশিজাঁ ছাগৌব জীব'বায় ।
আজাঁহায় থিফুলা জৌমৈয়া জৌগৌমৈ-জৌগৌমৈ বু-
হৰদৌনৈ ভূমবাৰীফাৰ আং থাংগাছিনৌ দঙ,
সৌথৈনৌ ৰাহা খালামনানৈ লা ।

দছে উনাও বাৰ বাৰবায় । গুচু বাৰ ।
মৌদৌমাও নাঙৌল্লাছা গৌসীয়াও ফৈয়া যেনৌ
স্বৰৰা মুঠাচে বৰফ (ice) গুন্দৈছা ছাওনানৈ
হৌদৌ । হা মা ইছি গুচু । খুব-খুব অথা
মৌফামনায়জাঁ লীগাঁছে খৌমাছা ৰিংহাবলায়নায়
খৌৰৌমনানৈ গাছিবৌ অথ্ৰাং খৌনৌ ছাগৌবনানৈ
লাবায় । বিসৌবছা যেনৌ গাছিবৌ বুল্লামিনৌ
দেৰসিন বীৰ । বিসিনি থিফুদু । আখ'লথৌ
নুনানৈ মিথিংগায়া লাজিনায়জাঁ মেগন মিচে-
বনানৈ থাবায় । দান্দিচেয়াওনৌ ভূমাও গাছিবৌ
খৌমশিয়া মনৌজৌবায়, ঘণ্টা মৌনচেছা সথা হাবায়
বাওনৌ চতুৰ্দশীনি খৌমশি হৰ । ঘণ্টা মৌনচে-
ছৌনি উনাও বহানি জৌমৈ বহা থাংখা খবৰ খৌনৌ
মৌনাখিছে । ফিন্নায়াও হাথখিনি জাঁথি-জাঁথি
মহৰ । মৌদৌমাও মৌদৌম হৌনানৈ গাওছৌবখৌনৌ
অথাফৌ হৌনহৌনা নাযাদৌ ছাংগ্ৰেমা এফৌফা ।
নাথায় ছাংগ্ৰেমায়াখি অথাফৌ যানৌ হাদৌ ।
বিসিনি শ্ৰীব-ল্লাউ, শ্ৰীব-ল্লাউ জাঁংনায় অৰাও
বিখৌছা নুনৌ মৌনদৌ যেন ছাংগ্ৰেমা আৰী জৌ-
মৈনি দুগা দুনায়াও প্ৰাকৃতিক সিৰি সিৰি মিনি-
নানৈ ঠাট্টাছা খালামদৌ । খালাম নায়নিনৌ বাথু ।
বিফৌবখৌ নায়বায় যানায় আঁইয়া আঁথাম
হৌবায় হৌল্লায় আওছা তত্ (চেতন) ফৈবায় ।
এসে সম আং সানহাবনানৈছা বাওদৌমৌন ।
হা—না হৌনা ৰালানৌ জাগ্ৰা টেবুলাও । আঁ-
থাম আঁথৈইআ আজাঁহায় আংখৌ আগয়
আংখৌ আগয় হৌল্লানৈ বৰায়লায়গাছিনৌ

দঙোছে। আংখাম আংথে ইথো ফাচেথিং খালা-
মনাইন দাঙহা হোনায়াও আংহানো জয় যাবায়।

জায়ে লোঁঙ এমাও এসে জিৰায়নাইন
গয় খাছিচে থুগায়াও সোনাইন ফৰায়ত্ৰা টেবুলাও
খাংনাইন মাসিয়াও জিৰায়নাইন মা লিবনো,
যেবো সানচোনো হায়াথে। বিবাদি সানৈনো
সানৈনো মোনানি ॥ (যিচে) বাজিৰায়। গোসোথো
বুখায়ল্লাবো মানিয়া। বে সমাওনো স্বোনাব
অথুঙাও গুৰুম-গাবাম অথা খোৰোমবাওয়াছে।
দসে উনাওনো গোসোম জোঁমৈয়া গাছিবো অথুং-
থোনো ছাগ্লীবনাইন থৰফা হাবনৈয়েনো বহু
জাখিছে অথা হায়াছে। গোসোয়া উম্ম-থুঁ মোন-
নায়াও আং লাঁছে লাঁছে সাননায়ছে লেমনি পোহব-
আও স্ৰাংযাদোঁল্লাবো আংনি থোঠায়া আওগায়নিথুঁ ই
খোমশিছিন যাবোদোঁ আৰো দবসি দবসি মোনদোঁ।
উনদৈ সমাওনো আফামোন বুনায়থো খোনাদোঁ-

মোন বিবাদি সমাওনো ভূতকোৰা লোগো নাগেবনাইন
লামা লামা থাবায়ো। বাথুয়া গোসোয়াও ফৈনায়াও
মিনিচো আখাবনায়জোঁ লোগোহে লাজিনায়বো
ফৈদোঁমোন বিবাদি ছেংত্ৰা বৈসোয়াও ভূতনি
বাথু। গোসোখাংনায়াও। অল্লা হৰা ফুংনৈন
(২) বাজিৰায়। থেওবো গোসোয়াও চ'লো লিবনো।
মাসিয়াও জিৰায়নাইন খাফালাও আখাই হোনাইন
থেওবো আং সানগাছিনো দঙ মা লিবনো।
আইনি বাওআও মেগনথো বেলাউ নায়ল্লা দব-
খঙাও সান্দুঙা দা দা নাংকৈবায়। টেবুলাও
লেমাবো জোঁগাছিনো দঙো, ঘড়ীথো হাননাইন
নায়ল্লা স্নি বাজি নৈযি মিনিট খাংবায়। হাথু-
দাথু লেমথো খোমোবনাইন আখায়াও থুখপেট
লানাইন আং আংখাবনাংবায়। আংহা চ'লো
লিবনায়া যায়খিছে। * * *

অলংবাৰ আৰু ৰূপুলানি হাংমা

শ্রীহিন্দুজিৎ ব্ৰহ্ম

H.S. 2nd year.

মেছেং ঘোৰ্ণাৰ হাজি বালানি দিন। গামীনি
লামা এছে বাৰ বাবল্লানো হাজি গুফুংঙা অলংবাৰ
আৰো বে লামাজোঁ স্ব ফাচে আগান ছুবগাছিনো
দংমোন। থিক বে সমাওনো বহানিফাইবা মাচে
মোশো দামত্ৰাআ মাঘোবা ছংকিনাইন লানজাই

দিখাং দিখাং অলংবাৰনি ছিগাং ছিগাং হাজি
ছুফুং লাঙ।

অলংবাৰআ দেয়াই অৰাই তুখু দাহানি গে-
জেবজোঁ ছোছিনাইনল্লাবো বি, এ, থাখায়াও ফৰাই-
বায় স্বথোবাও বিমা আৰো বিনানাও সানৈনি

অনগায়ে বাওবা গৈয়া । জেৱা অলংবাৰআ
গামীনি গুদি ফৰায়শালীখো বাৰগোনানৈ
গেজেৰ ফৰাইশালিয়াও ফৰাইয়া অন্নানী বিনি
বিকায়া বে সংসাৰনিফ্রাই আনফ্রাই লাংঙী ।
বিকা গাঁমা জানাই সমনিফ্রাইনী বিছৌৰনি স্ব-
খোৰা হাওবীয়া জাবীয়া । দিনৈ বিনানাও
সানৈআৰা গুবুননি স্বখোৰাও কৰাটি থাইনাতো ।
দিননি বাথিনৈ আদাৰখো দিনআওনা বুথুম
নাংঙী অলংবাৰ ।

অলংবাৰ মাননি গামীখো পাত্ৰিগুৰী হোম্মানৈ
বুঙী বিয়া নৈ কিলোমিটাৰ গাঁজান চুন্দুৰী
বাজাবনি ।

সানচেখালিনি খোথ ঐদিন খালি কবিবাৰ
বেলাছি সম অলংবাৰআ কাজলগাওঁ বাজাব-
নিফ্রাই কৈনানৈ হুগৈম্পাং লোবম্পাং গাওনি
ম্বেগ্নিনাই দেহাখো ছুগ্নাই হোনা বাইহেৰাও গংচে
চিয়াৰ বম্মানৈ মাৰা মাৰি সানবাই থাদোঁমোন ।

থিক বে সমাওনা গামীনি বুৰৈ দবহাং সাচে
হিজ্ঞাওআ অলংবাৰ মাননি স্বআও কৈয়া ।
গামীনি সোঁমান্দা আও অলংবাৰআ বে হিন-
জ্ঞাওখো বিমানৈ জায়া । দছে মাৰা মাৰি ছাও-
বাইনানৈ বিমানৈ নালেবআ অলংবাৰখো বুদোঁ
নৈ আটৈ নোঁহা স্বয়াও জেৰা খামানি গৈয়াবা
গৈয়াবা ফুংঙাও দছে বেলাছিয়াও দছে জোঁনাও
কপুলাখো ফোৰোঁহৈ হাই আটৈ ? অজোঁ অলং-
বাৰ আৰা বিমানৈনি খোথ বাথুখো ফেলেং
খালামনা হাইয়েআও ফোৰোঁনাইখো বাজি

জানাইছে ।

দেগ্নাই কপুলায়াৰা মেট্ৰিক আনফ্রাং হোগাঁন
নখোৰাও জেনিৰা আংখাল গৈয়া নাইলো জালো
সাচেলো ফিফ্রাজী কপুলায়া । বেনি অনগায়ে
বাওবা গৈয়া স্বখোৰাও ছৌৰবাফৌৰ দংবাওয়া
হোনৰা বিয়া জাবাই কৰাটি আৰা দাহোনাফৌৰ ।
কপুলানি বিফানি মুঙা জাৰাই তানেশ্বৰ মৌছা-
হাবী বিয়া গাওনি গামীনি গুদি ফৰাইশালিমি
ফোৰোঁগিৰি । তানেশ্বৰআ বেথন মৌননাই লোগা
লোগা থাওচে বাংখো ফিফ্রাজী কপুলানি আ-
খাইয়াও গথাইনানৈ হোয়া ।

মুঙা যেৰে কপুলানি মহৰ মুত্ৰী আৰা কপা
বাইদি খোল খোল গজোঁ । মহৰ মুত্ৰীআ ফেৰৈ
নাইবাই থা থাও থাও আখোল আখুফ্রাবা জোৰোঁ
বাথোনাইথাও । দানাই লুনাই যেৰেৰা আথা
ফাথা কপুলা ।

ফুংনি ৭ বাজিবাই থিওচনআও থাংনাইনি
সম জাবাই অলংবাৰআ বিছিনানিফ্রাই ছিখাব-
নানৈ মৌখাংআৰি ছুয়া আৰা বেনি উনাও দছে
থানানৈ বিমানৈ নালেবনি স্বয়াও কৈয়া ।
বিমানৈ নালেবআৰা অলংবাৰখো নুনানৈ কপু-
লানি কমাও লেংলাংনাইছে আৰা মাছিখো
ফুগাবনানৈ জিৰাইনী থিননাইছে । দানদিচে
জিৰাইনাইনি উনাও কপুলায়া থি, আও চাহা
কাৰচে লোৰোনানৈ অলংবাৰনা হোনাইছে আৰা
গাওবা চেবআও জিৰাইনানৈ থানাইছে । বেনি
উনাও লোংখাং আৰিখাং কপুলাখো ফোৰোঁনাইছে

ঘণ্টা মৌননৈ সম। বেনি উনাও অলংবাৰআ ব
ফাৰচে আগান ছুৰী।

বিবদিয়েনো বিছাৰী দিনে এসে গাবান এছে
মোখাংজাং মোখাং দা, দা, জানাই আৰী মৌদৌম নাং-
জাব হাংলাইনাই অলংবাৰনি ফৌৰাংনাইআ কপু-
লানি গৌমৌআও মাৰা মাৰি সাননাই মৌম-
জিখাংদৌ। বেনি গৌৰী ছিংঙাও অলংবাৰনি
মহৰ মুক্ৰী আৰী গৌদৈ বাওৱা বিনি বিখা
বিখৌখৌ ছিমত্ৰে ছিমত্ৰা গেলে হৌদৌ। কপুলানি
গৌৰী ছিংঙাও অলংবাৰনি মহৰ মুক্ৰীআ সাম-
ফামৰী কটিন বাদি জাখাং ফৌদৌ।

স্বানচে খালিনি খাতা ক্ৰদিন খালি বখৌৰাও
বাওবৌ গৈয়া। দিনে কপুলাআ গাওনি মৌজাং
মৌননাইখৌ অলংবাৰনি ছিগাংয়াও ফৌৰমাইম্নানৈ
লানাইছে। অলংবাৰআৰী কপুলা বিমা বিফা-
নিফাই এছে হেফাজাব মৌনগান সাম্নানৈ কপুলানি
মৌজাং মৌননাইখৌ গৌমৌ খুছিয়ে নাজাওয়া
অলংবাৰআ।

স্বান থাংদৌ হৰ ফৌদৌ বৌৰাৰাৰী বাওখৌৰা
নেয়াজাছে ফাৰচেনিফাই গুবুন ফাৰছে বাগ্নাই
লাংগাছিনৌ দং। দিনে এছে গাবান এছে অলং-
বাৰ আৰী কপুলানি মৌজাং মৌননাইআ বাৰা-
নিফাই বাৰা আমটা আমটা জাবৌদৌ। কপুলায়া
বহাৰা থাংনাংগৌৰা অলংবাৰআনৌ দৌনলাংঙা
আৰী দৌনবৌয়া। বিছাৰনি বিবদি আখোলখৌ
গুবুনফা নুদৌল্লাৰী জেৰী বুনৌ হায়াথে মানৌনা
বিছাৰী গামৌনি সৌমৌন্দৌআও বিদা বিনানাও

জায়া।

কপুলায়া দা সানদি মেট্ৰিক আনজাংখৌ
হৌখাংনানৈ এৰৈনৌ বয়াও দংফৈয়া বখৌৰনি ফিছা
ফিছা থামানিখৌ মাওনানৈ কৰাটি ফৌৰখৌ
হেফাজাব হৌয়া।

অৌজাং কপুলা বিমা নালেবআ অলংবাৰ
আৰী কপুলানি মৌজাং মৌননাইখৌ হমনৌ লাইছে
লাইছে হাবায়। বেনি খাইনৌ ফিছাজী কপুলাখৌ
দানিয়া বাৰা বাইহেৰাও হগাৰ হৰলা বাইলা
নালেবআ।

মানষিয়া সাননৌ মুছে গৌমাইআ সাননৌ
মুছে স্বানচে খালি সাচে কাচটম অফিছাৰ
কপুলাখৌ নাইফৈনাইছে। অৌজাং অফিছাৰ
হৌৰা নাইফৈনাইনি খৌথা, তানেশ্বৰ মাষ্টাৰাৰী
ফিছাজীনাও ছাংঙা হোছিয়া হাবানি খৌথা
আৰী হৰনাইনি লাহাৰ ফাহাৰখৌ খালামৌ।
লৌগৌচে হাবানি তাৰিকআৰী ফৈগৌ বৈশাকনি
১৪ তাৰিকনি কবিবাৰ খালি মৌনায়াও কপুলা
আৰী কাচটম অফিছাৰজাং গৌথাৰ জুলী জাগৌন।
অৌজাং কপুলাআ বিফানি বেফৌৰ বাখুখৌ খৌ-
নানানৈ জৌৰাং মৌদৈ লুগাৰ লুগাৰ গাংবখৌমা
বাইদৌমৌন, নাথাই ছৌৰ আয়ৌ, হৌননৌ?

বেনি উনাও কপুলাআ বুংদৌমৌন বিফানি
ছিগাংঙাও গাবয়ে গাবয়ে আংহা সাচে মৌজাং
মৌননাই ছেংগ্ৰা দংহৌম্নানৈ বেনি খাইনৌ আং বে
অফিছাৰজাং ফৈগৌ হাবানি তাৰিকআও আং
হাবা জায়া নাংগৌৰা বে ভুম বিখানিফাই আন-

জাইলাংগান আং আফা ? খেওবা বিফায়া বেথো
খোনাছাঙা জাচেনা বুচে বুনাটৈ বুজাইবাওয়া আৰা
থাংথাৰ নাংগান হোমটৈ বুংবাওয়া নংঙা আংনি
মাষ্টাৰনি মান চনমানআ গোমানা হাগো ।
আজাং বিমা নালেবআৰা গোমাজাং গোনা মাজাংছা
মোনদাং । ফিছাজাখো বুনাইখো মানোনা বিয়া
অলংবাৰজাং মাজাং মোনলাইনাইখো মৌনখিগো
লোগোচে অলংবাৰআ বি, এ, ফৰাইনাই জামালাই
মা জানা বিয়া সাচে হাওৰীয়া মানবি হোমটৈ
মুগৈয়া । আজাং কপুলায়া বিফানি বুগ্নিনাই
আৰা দুখু দাহানি ফাখোনাও দেহায়া বাইগ্নি
লাংনো হমবাই । বিয়া সাননো ভূমাও বাওবো
গাথাৰ অনাই গৈয়া লোগোচে গাথাৰ মাজাং
মোননাইআৰা হেংথা দং । বেনি খাইনো বিয়া গাও-
নি অনজালু অলংবাৰখো গোছাজাং গোছাখাংনটৈ
বিয়া হাজাচে থেমা বিয়া আংনি গোৰাছি নংঙা
আদা..... । নোং গোজোনটৈ গুবুন হিনজাওজাং
আমা গোজোন বাইজা জাদা, বিবদি গোছা
ছিংজাং থেমা বিখাংনটৈ বিয়া দছে শ্ৰি থায়া ।
বেনি উনাও কপুলাআ সানবাই বে দৰছি হব
গেজেৰাওনো আং ফাছি নাংনাইআ গাহাম
জাগোন, মংঙাৰা আং গনাই নংঙা বে গাথাৰ
জুলীআও । বিবদি সাম্ৰাটৈ বিয়া লোগো লোগো
খাখিনি দৈখোৰনি বালটিং কানাই দিকুংখো
থেংনটৈ গাওছিনি লাংগোনানি ফাংচে লেছু বিফাং-
ঙাও কৈয়া বে সমাও হবআ ১ চে বাজি বাইমোন
জেৰাওবা শ্ৰি বইবা উন্দুজীববাই ববাওবা মাফা

মটৈ হৈমাজালো মাখোবা নুনাটৈ ফোও ফোও
ছাংদাং । বেসমাও নো কপুলায়া গাওনি মাজাং
মোননাইখো মটৈনি থাখাই লিছু বিফাংঙাও
দিন্দাং ফাছি নাংনাইছে ।

অথানাইয়ে ফুঙাও নুনো মৌনবাই তানেশ্বৰআ
ফিছাজা কপুলায়া লিছু বিফাংঙাও ফাছি নাংমটৈ
দং । বেথো নুনাটৈ তানেশ্বৰা খোৰোআও ছাৰ
অঠাই— গাওনাই বাদি দলং থায়া । বেনি
উনাও জেৰা ছুটি মৌননো অৰা বিয়া খাখিনি
থানায়াও পাংনটৈ ফিছাজা ফাছি নাংনাইখো
কৌৰমাই হৈয়া আৰা লোগো লোগো সাচে অছি
চাহাবআ সটৈ ফুলিচ লাম্ৰাটৈ তানেশ্বৰনি ঘাও
কৈয়া আৰা ফিছাজাখো লানটৈ থাংঙ ।

অৰা গামীনি জেৰাওবো কপুলানি ঠৈনাই
খোৰাংখো মৌনখিনো মৌনজীবয়া অৰাছা নালেব
আৰা তানেশ্বৰআ গাবল্লা বাইয়া আৰা বুজিনটৈ
লানো হায়া দানি গোদান মুগায়াও ফিছাজাকৌৰখো
বিলাইনোৰা ফিছাজানাও ছাংত্রোআ লাবানো হাবা
হবনো হায়া । মানোনা বইবো হিনজাওবানো
হৌৰাকৌৰজাং সমান বুজিনো হাবায় । আজাং-
হাই অলংবাৰআ খোনানাই লোগো লোগো হায়াও
ফিটনাংনটৈ জাব গট্টৈয়া । বেথো বিমা বুৰী
বান্দিআ অলংবাৰখো খোৰোআও দৈ লুনটৈ
হোমটৈ ছুটি মৌন হায়া আৰা বুজাইয়া মালাই
ঠৈনাই হিনজাওখো বৌৰৈ মৌনফিল্লো হোমটৈ
বুজায়া । নাথায় বুজায়নো হায়াখিছে বেবো
ক্ৰদিন খাখিনি হবাওনো গাওছিনি খাখাল

বিকাংঙাও ফাছি নাংনানৈ থানাইছে। অজ্ঞাং
বিমা বান্দিয়া বিদ্দি ফিছানি ফাছি নাংনাইথো
নুনানৈ আৰা স্বথোৰনি জেংনাথো কাৰি কাৰি
গোছা থাংনানৈ আংখাম জায়া দৈ, লোঙা ধায়া।
যায়কোৰবা ফিছাজী সানৈ দংমোন বিছোৰবা
মালাইনাও কুৱাটী দং। বিছোৰবা খোনানো মৌনদাং
বাইদি থোৰাং আৰা বিদা ফাছি নাংনাই থোৰাং-
কাৰথো নাথায় ফৈনাশায়াইছে মা খালামনো
বিছোৰ থানাই মাহাজোনআ জীবোং খৰা বিনি-
খাইনো বিছোৰ বিবো বিনানাও সানৈবা গোসী-
আঙলো দুখু খালামনানৈ থায়া। অজ্ঞাং

অলংবাৰ ষিমা বান্দিআ ফিছাজীকোৰ স্বাও
ফৈয়ে আৰা ফিছাজী ফাছি নাংনাইথোনো গলে
গলে গোসী থাংদাং আৰা জাৰলা চিনথাজীং
বিনি বুৰৈ দেহায়া গেগ্ৰেব লাংছিননো। নাথায়
বিবদি সমাও ৰাওৰা আয়ো হোনাথৈ। অজ্ঞাং-
হাই কাচটম অফিছাৰাবা বেফোৰ বাদি থোৰাংথো
খোনানানৈ গুবুন হিনজাওথো হাবা খালামবায়
আৰা আলা গাজীননৈ ৰাইজী জানো হমবায়
নাথায় জীবোং দুখু নাংথাও অলংবাৰ আৰা ৰুপু-
লানি মাজাং মৌননাইআ ফৈমাল এবা হাংমা
জানানৈ থালাংবায় বে মাইয়া ভুম সংসাৰাও। ●

BONGAIGAON COLLEGE MAGAZINE

1986-87

ENGLISH SECTION

: Contents :

1. Soliloquy (2) —	Kanta Agarwal	—	1
2. My Companion —	Abu Bakkar Siddique	—	2—3
3. Grieve —	Biraj Mohan Basumatary	—	4
4. No Paradise I Need —	Satyapriya Basumatary	—	5
5. I Memoriam of T.S. Eliot—	Rakhao Basumatary	—	6—7
6. The Power of My Love—	Serza Owary	—	7
7. I am a Whisper —	Prabha Jain	—	8
8. Some Remarkable Features of the Central Budget, 1988-89	J. K. Mazumdar	—	9—15
9. An Everlasting Night —	Dr. (Mrs.) Krishna Barua	—	16—19
10. Accident as the Norm —	Bichitra Beuria	—	19—22
11. Sympathy —	Nisha Shah	—	22—23
12. False Advices —	Kalawati Agarwala	—	23—25
13. Father of a Martyr —	Abdul Khaleque	—	26—27
14. Annual Report of the General Secretary —		—	28—32
15. Annual Report of the Secretary, Debate & Symposium —		—	33—34
16. Editorial Report —		—	35—36

SOLILOQUY-(2)

Kanta Agarwal

B. Com. 3rd year

Oh !
The soul.
Standing
In chilling cold.
Near,
A lively-graveyard
of memories-own ;
In the black-murk,
Under the icy-leaves,
whispering each other
A sharp-storm ;
A violent-wind,
with a rustling sound,
between a loud-laughter,
shivering and tearing.
Needing ONE,
to—
Dry-up the tears,
and warm her ;
See all-where,
to—
find some one.
But—
There's None,
She is alone,

and only one.
Sits sore,
with the cool-eyes,
and hipped heart,
In that silence,
to sleep-sound.
But—
In a sudden,
a silent-sound,
makes her awake ;
A few-feet far,
if appears
A shape with a candle,
coming forward.
Ah !
The cyclone
objects it,
and—
Before the soul
turns towards,
It gets paralised,
seized-statuesque,
nothing helps.
It becomes.
a macabre-mourning
of abrupt-annihilation,
only remains
A sinking-sound
of
The falling-Leaves. ★

"MY COMPANION"

Abu Bakkar Siddique

B. A. 1st year

I have two companions

One "Day" and the other "Night".

I can't stay but Day and Night,

Because they are my only companions.

They guide me, they advise me,

"You run on your path,

And you should do work

In accordance with me."

"You will be happy, be Successful,

If you accept th' advice of me ;

You do the work of God

That's ask'd to do to all".

"Of course, the first is your duty,

After thou shalt pray—

In time, whilst thou get time,

Never waste, ne'er neglect Almighty."

—These are the advices of Day,

But I have another company

That I ought to meet after Day

He's as important 'as Day.

He advises me at that time,

When I get relief

—From day's work-own duty ;

I am reliev'd, why ? It's not day time.

I go near Night, to part of him,
He too, comes night of me ;
We converse, but he advises
"Thou needn't pray, now of Him.

"In youth, thou shouldst now base—
What your mind wants to do,
Thou shalt pary 'Him' not yet,
But, whilst thou get old age."

—These are the advices of Night,
He does not give attention to—
My real duties, but ill-duties
Should I keep, with me, Night ?

I will be punish'd or be killed,
If I accept Night and,
His advice to give peace
Or, on account of my mind.

Though I not pray God,
But I pught to pray or obey—
'One', he is internal and eternal—
'Conscience', before who I am to be knelt.

GRIEVE

Biraj Mohan Basumatary

B. A. 2nd year

Alas ! pass away,
Full hopes undone,
What a day.....
Oh Parents ! live me alone.

Heartiest kind sing into the ocean,
Roll down warm-tears,
What a world becomes silent sob.
What was the day ?

That day—"Thunder heart in grieve,
Cry out with sorrowfulness".
That day—covered with the darkness clouds,
Roaring sound herald to be rained.

I hear and get terrified,
God's creation of mystery,
Life lasts a short while
I feel in grieved.

—X—

NO PARADISE I NEED

Satyapriya Basumatary

B. A. 2nd year

Of the wide world I stand alone, and contemplate
What people think is cosmic,

People in this world think of their soul
And make a thousand memorandum,

Not to bend, in this world of miserable
And make a pray for a piece of paradise

Where there is no sound of human cry
And where God reigns supreme.

This world is the creation of God, I like best,
Where Nature reigns supreme from long,

This is the world of beauty, which is practical
And the paradise, which is unseen and misty.

In this world of humanity, I will find
All natural beings to trace, which influence me,

To muse this world of humanity,

I beseech Thee then, Oh ! Almighty offer me a chance

As it were, I may behold in a rapture skill
All these natural beings in a high romance.

No, no ; I don't require no paradise,

For me, the paradise is misty and gloom

Send me again as a human being

Give me again to live in the human society

Then I would be highly oblige

For I love this world of humanity much. ●

In Memoriam of T. S. Eliot

Rakhao Basumatary

B. A. 2nd year

Com : on 6th Sept./86. Sl. No. 93 Vol-II

1. OO ! Vivids film maker, the poets' poet,
Eliot, you're inborn taking par-exellence,
With vivids colours and vivids appearance ;
You have offered musical dilemma and conception—
Oh ! you composed variety and complexity,
Toward in your fantastic century ;
Toward in your comprehensiveness society.
2. Were you a father of modern poetry ?
Very-very rich and complex modesty.
Drawing a real pastoral pictures in modernity
Depending on your real poetic diction and witty,
Surely, you're a quite representative ;
And 'Universal Poet' of your century—
3. Suitable verses are in highly vigorous,
Come with us again forever to recompose.
To learn something of your dramatic verses
To know something of your wits and techniques;
To borrow something telanted of your words,
As you were a great painter of words,
And something conceptions—to know, conceits,
Of your 'objective-correlative's,
And something secrad santity—
And vivids knowledge of sensibility.

4. Sure, you're a classist, catholicism—and royalist,
And figurative of the 'Waste Land' rhythms.
And well genuine of your—
The greatest—'Four Quatest' blooms up in eternal heart ;
Because-because-you know,
The old values are changing
The structure of the society is changing,
And they are becoming more and more
Materilistics and in direct.

—0—

THE POWER OF MY LOVE

Serza Ouary

B. A. 1st year

My eyes are just a window
From where I see you dear
My heart is just a cottage
Where you dwell alone, my dear.
My mind is just a door
To your entry within ;
You happened to come by chance
But now I've locked you in
I'll chain you down with love
And throw away the key.
Then you never could escape
And even if you did ;
My love would always bring you back
From places far and wide. ★

"I am a Whisper"

Prabha Jain

B. A. 3rd year

I am a whisper
against of unjust act,
painfull heaven of
a musical implement.

The world has gone
with arising son,
I am an accountment of
trodden with the feet of person.

The toward step stops
when destiny comes
I am an inspiration
of reverberation.

To make known to wind
Don't go to aptitude
or to cheek pace
I will keep pace.

How long we remain
consoled by slogan
To show legal authority
I am very foggy.

Some Remarkable Features of The Central Budget, 1988-89.

J. K. Mazumdar

The Central Budget of 1988-89 is filled with some remarkable features. First, the present budget is a deficit budget. There is no mention how the deficit of Rs. 7484 crores shall be made up. However, it is revealed that a meagre amount of Rs. 615.00 crore only shall be realised as additional revenue by taxing heavily on some limited items like, colour television sets, air-conditioners and pre-recorded audio cassettes. Undoubtedly, this additional income will add a very little for covering the huge deficit. The budget of the previous year also showed a net deficit of Rs. 6080.00 crore. Though the Prime Minister, presenting the budget in the parliament viewed very strongly that in no way the deficit shall be increased, later on he could not keep his promise. Thus it is uncertain whether the deficit in the present budget will further go up or decline. Of course it is expected that by taking several

economic measures to increase revenue, improve tax compliance and enforce economic laws, the increased yield of dividends and growth of revenue might be achieved. The undue heavy pressures on defence development expenditure, social services, relief programmes and food and fertilisers subsidies, if curtailed may help to repair the deficit. To quote the finance minister "The challenges before us are many and it is only through hard work, thrift and sacrifice that we can build up a self-reliant, strong and socialist economy."

The budget gives a major thrust on agriculture by fighting natural calamities like flood and drought. It aims at plunging upon some action plan. Provision has been made to increase central plan outlays by 40 percent. Planning commission is directed to identify the areas where by further measures the production can be im-

proved. It is also mentioned that the central govt. will make re-allocations within the over all plan outlay for 1988-89 and provide more resources for achieving the final targets in agriculture. In order to give a boon to the farmers, the rate of interest on crop loans upto Rs. 7,500 is being reduced by one and half percent to two and half percent. The availability target of direct credit by banks to agriculture will rise to over Rs. 3000 crore in 1988-89. The fertiliser companies are directed to give a discount of 7.5 percent over notified prices. The commercial banks and the regional rural banks are asked to meet credit needs of the farmers in the villages. The rural employment programme of RLEGP has an outlay of Rs. 730 crore. This project aims at providing guaranteed employment opportunities for rural landless labour, at least one member per such household upto 100 days in a year. Besides proposals have been made to take number of suitable steps to benefit farmers, promote small and village industries, provide relief to the poor,

protect and create more jobs and generate self employment opportunities for our people. In addition to augmenting the anti-poverty programmes such as the IRDP, NREP, the govt. has decided to innitiate a good numbr of measures to increase the flow of agricultural credit, strengthen the institutional frame work, enhance social security for the weaker and vulnerable sections of the society, particularly the scheduled castes and the scheduled tribes and promote better housing for the rural poor.

To help the villagers of a total of 5 lakhs and seventy six thousand villages, a new design is devised on rural credit system. The commercial banks and the regional rural banks with their 40,000 branches are directed to fix up the service areas for each of the branches ranging from 15 to 25 villages as required in consideration of the extent of the neighbouring areas.

In consideration of the long-standing demands for a seperate national agricultural credit relief fund, the govt. has decided to open such a fund. The corpus of the fund will be provided by the

central and state govts. on an agreed basis. Special attentions have been given to revitalise the co-operative movement and the co-operative credit systems.

In the front of utilisation of ground waters for agricultural purposes, some programmes of rural electrifications are devised in the new budget. The poor farmers are not able to purchase pump sets in one price installations. So, to help such farmers, proposals have been made to supply them with pump sets against the payment of a nominal rental lease charges. It is thought that this programme will benefit at least 50,000 families in the coming year. The "Kutirjyoti" programme will supply single point light connections to each household of farmers and harijans, who are below the poverty line. The cost of the 'Jaldhara' and 'Kutirjyoti' schemes shall be borne by the Rural Electrification Corporation.

Like the hill people of north eastern provinces and the Jammu and Kashmir regions, the hill people of the entire country shall be exempted from heavy freight char-

ges for kerosene. Similarly, the people in the hill areas shall be provided with cylinders of L.P.G. in the payment of the same price like the people of the plain areas in the nearest points.

It is pleasing to note that emphasis has been given on rural housing problem. The National Housing banks are directed to make additional contribution of Rs. 100.00 crore for setting up of specialised rural housing savings and loan institutions. The Housing and Urban Development Corporation will provide assistance, at a low rate of 7 percent interest repayable in 22 years for building or improving a house. There shall be some Nirman or Nirmithi Kendras to provide easy access to low cost housing materials and techniques. The fire insurance scheme is extended to the poor families in the rural areas, the entire premium cost of which shall be borne by the govt. Further the L. I. C. is asked to set up a separate "Social security fund" with a corpus of Rs. 100.00 crore to help the payment of premiums for the life insurance schemes of the rural poor people.

From this fund 50 percent of the premiums of the group insurance schemes shall be paid and the remaining part shall have to be met by the beneficiaries. To help the poor families in case of sudden death of the head, the benefit of group insurance scheme is extended under I. R. D. P. which will cover the risk amount of Rs. 3000.00 with double benefit in case of accidental death.

There are also provisions for the improvement of the conditions of the scheduled caste and scheduled tribes. The Scheduled caste and scheduled tribe finance and development corporations in the different states will be required to work with the nationalised banks and NABARD in improving the flow of financial assistance to both the sections of people. An amount of Rs, 50.00 crore has been earmarked for the corporation in the budget. To help the marginal and small farmers of both the groups, it is proposed to construct one million wells under the National Rural Employment programme & Rural landless employment guarantee programme. To help the

weavers and to create more employment venues in this sector, the subsidy on Janata cloth has been increased from Rs. 2.00 to Rs. 2.75 per sq. metre. The target for Janata cloth is increased from 500 million metres to 600 million metres, in the coming year.

A good number of proposals have been made to grant concessions of taxes and excise duties on different items. These will undoubtedly ensure some relief to greater sections of poor as well as middle class of people. Some amendments shall be made on the Direct Tax (Amendment) Act. The essential, day to day necessary and largely consumable articles like sugar, matches, tea, coffee, vanaspati, refined vegetable oils and kerosene have been exempted from surcharge. Electric motors used for agricultural purposes are exempted from excise duty. The machineries of agriculture utilised for horticulture, poultry and bee keeping are granted relief of payment of excise duty. Excise duty on pesticides is reduced from 105 percent to 70 percent. There has been reductions of excise duty on cold storage

components from 40 percent to 15 percent. The custom duty on 34 specified items of food processing and packaging industry is relaxed. The Radios, cassette players, tape recorders and voltage stabilisers produced by the registered co-operatives in the rural areas are fully exempted from the payment of excise duty. Laundry and carbolic soaps manufactured in rural areas have been exempted from excise duty. The excise duty on electric bulbs above 60 watts is reduced from Rs. 1.50 to Re. 1. Full exemption of excise duty is granted to the utensils made of stainless steel. The excise duty on wall clocks is reduced from 15 percent to 5 percent. Considering it to be very holy and pious for the increase of the beauty of the women, sindoor, kajal and alta are fully exempted from excise duty. Domestic appliances like frying pans and sauce pans are exempted from excise. The indigenously manufactured hospital equipments, X-Ray films are granted reductions of excise duty from 15 percent to 5 percent. The excise duty on cement has been reduced from Rs.

225 per ton to Rs. 205 per ton. Excise duty on door and window frames made of aluminium is reduced from 20 to 15 percent in proportion to the estimated value of the goods. The machinery & instruments used for extinguishing fire are fully made free of paying excise duty. Customs duty on imported scientific equipments is reduced to 5 percent. The excise duty on steel door frames and window frames is reduced from 15 percent to 5 percent. Raw wool imported by specified agencies shall be exempted. For the development of the handloom industry, excise duty on polyester filament yarn is reduced and subsidy on janata cloth produced on handloom sector is increased to Rs. 2 to Rs. 2.75 from 75 paise at present. Sun-flower and cotton seed oils are totally exempted. Duty on paper and paper boards manufactured from agricultural base is reduced by Rs. 300.00 a ton. With these concessions and exemptions the loss in revenue in customs duty is estimated at Rs. 209 crore and in excise duty the loss is estimated at Rs. 509.79 crore.

With some of the above notable features it is presumed that the budget has become people oriented, promising a large amount of social security measures for the down trodden and the poorer sections of the rural areas. Further the raising of the standard deduction amount from Rs. 10,000 to 12000 shall give a relief to the salaried and the middle class persons. It was thought that the sudden combined effect of heavy expenditures to meet drought situations (Rs. 1200 crore), food and fertilizer subsidies (Rs. 600 crore) and the IPKF operation in Sri Lanka shall lead to a deficit of not less than 10,000 crore in the budget of 1988-89. But the deficit of Rs. 7484 crore, even after adding probable 6.9 percent increase in the actual budgetary deficit of 1987-88, shall not be more than Rs. 8419 crore, as can be expected. The provisions of exemption of excise duty & customs duty on many raw-materials and finished products shall give a boon to the growth of small and cottage industries. These will provide self-employment opportunities to the young entrepreneurs.

The agriculturists and the landless labourers shall be highly benefited by different relief measures. The scheduled castes and the scheduled tribes people shall receive more financial assistance from the nationalised banks for their entrepre-neuing works. The proposed revision in the direct taxes shall also give some relief to the affluent classes of people. Thus the budget is aimed at giving relief and concessions in one way or other to almost all the classes of people. The ideal and philosophy of the budget is to achieve a wide range of social welfare measures to secure progress for different sections of people.

However the budget is criticised by some as the election oriented budget for the ruling party. That the huge amount of uncovered deficit shall create inflationary conditions. The increase in railway passenger fares, freight charges, postal charges, telephone charges and also the raising of prices of petrol, coal and steel prior to the introduction of the general budget has already paved the way for such an inflationary and unbalanced

economic conditions. It is also pointed out that no attempt is made to tackle the basic economic ills and it will help more the landlords than the landless. Moreover, there is the question of ways and methods how these programmes shall be implemented. Will the welfare measures promised in the budget reach the people who actually need them? All these things will depend on the modesty and honesty of the governmental ma-

chinery and the vigilance on the parts of the high ups of administration. Only then we can expect better of the present budget. Also the states must be duly compensated because of probable loss of shares exempted excise duty. Otherwise Prime-minister Gandhi's new concepts of 'Participatory democracy' and 'Practical socialism' will fall short of their real meanings like Nehru's concept of 'Socialistic pattern of society'. ●

“ An Everlasting Night ”

Dr. (Mrs.) Krishna Barua

To escape the storms of life, I am choosing an everlasting night. In this state I am free. I feel nothing. I sleep. There is a shapelessness, a directionless of days lived mechanically — days, hours, minutes, one after another; continuing ceaselessly, monotonously; unreplenished, trapped and muffled by ennui and unconcern. In an everlasting night—there is joy of the unknown.

And you come and stand on the doorway. “ Can you write about death ? ” You ask me, looking straight into my eyes. You ask me whether I am afraid of death. I, who am sleeping ! I find no ignominy in death. Life to me is a prison, shackled by high walls of deceit and false veneer. Death is, do you realise, beyond any sully. I feel afraid not of death— but of other things. Of being locked up, closed— fastened, shut up. I am afraid of being bound. I find a liberation in sleep. An everlasting

night. But, at moments, like this when you stand on the doorway— I wake up— intense, alive. And again go to sleep. The waking up becomes the dream— the sleep becomes the reality. It agitates dreadfully to enter this real and secret life, beyond the realm of sleep. But even at its most chaotic I want someone, somewhere to know of its existence and its importance.

And you stand on the doorway— your face incandescent in its abstract earnestness. “ Can you then write about the discard that is life ? ” Your eyes become deep, dark pools. Inchoate pools. “ Can you write about the pathos of a naive child playing on the steps while his father is dying inside ? ” Don’t you think life becomes a charade, a sent of masquerade where some of us have forgotten to take off our make up ? You ask from the doorway. Really ? Have you realised it now ? Aren’t

we all participants in a piece of distant pantomime ? On do you think that we can exist by being merely audiences— disinterested, watching the marble wastland of other people lives.

That is why I like to walk with my eyes shut. That way I can ignore the pulse, the heart beat beneath the membrane. And you, standing on the threshold of life, will wake up and will be destroyed. And I sleeping, will exist Searching (for) through the dark smouldering vistas of perfection, your transparent intense eyes will become opaque; struggling against the disanderly passions and crucibles of existence, your soul would be forged and exhausted. And I sleeping, will live.

Of course, there is a certain peace in the knowledge. Of Death. The imminence of death is like a drug. Moments like this, which you saw on the hospital steps, would sometimes rise up— spectacular, isolated and momentary, like a vision isolated in eternity. You would, in moments like this, plunge into an abyss, the depths of the soul from which there is no libe-

ration. And not being able to reconcile joy and sorrow, illusion and reality, life and death— you would— in the end— choose to sleep. Like me. You would forsake your perpetual odyssey through life for an everlasting night.

And, I was, like you, so much of the mystic ! I had always cherished the distances of the mind. You understand ? Distances— which are very far, very deep. I had loved to luxuriate in the sorrows of my fragmented existence. I had enjoyed an immense pleasure in building a cocoon around me from the rest of the world. Like you ? And Death ? It was something clusive, full of half forgotten Might-have-beens. Would it be wonderful if I ceased to exist, this, very moment ! How many would write epitaphs for me over the Ocean of their grief ? how many would drown the stage with tears ? And I would become last in on elegiac twilight— building a cocoon of mystical experiences away from the noises in the street.

And I had pasted on the door of my room Shakespeares sonnet.

10 "No longer mourn for me when
 11 I am dead
 12 Then you shall hear the surly
 13 sullen bell
 14 Give warning to the world that
 15 I am fled:
 16 From this Vile world, with vilest
 17 warms to dwell
 18 Nay, if you read this line, re-
 19 member hot
 20 The hand that wuit it, for I love
 21 you so
 22 That I in your sweet thoughts
 23 would be forgot
 24 It thinking on the than should
 25 make you woe."

I would run my fingers over the words, feeling, experiencing as it were the depth and smoothness of each pause, each intonation. Piercing and prising open the depth, I touched death as if in a dream.

I touched death later, that cold morning, while waking up—as the day winds of February fell harshly over my perplexed face the mystic in me who had sung eulogies to death became suddenly adrift and lost. My father—my first death. Somewhere, someplace, inside, deep down, a living spirit died with him, in me, that cold day

mornning. The whole china, novelty of existence became faded and wilted. I died several times after that. Each time—I touched death and it became too final, too personal. My better areas—the high seas—like a soft paper boat—drifted away into the infinite. And I, dying so many times, became bare, stripped and lonely. And purged off my past illusion, I realized the ephemerality of life and the liberation of everlasting night. I liked to walk with my eyes shut.

Are you tired? Aren't we bound by the delusion that love, life, death are the roots. Actually they aren't. They are the branches. The root is beyond all that, a naked kind of isolation, that does not merge, nor Mingle.

My light is slowly being spent. My soul weighed down by division and despair, reaches out beyond the frontiers of the divided consciousness to a life eternal. The flux, the sufferings are necessary, think, for the redemption of the soul. I who had been an inexpugnable survivor of the storms of life-would like, now, to rest my

thoughts over the bier, of an everlasting night. Out of my powerlessness to cope with the pitfalls of the human condition, may emerge, someday, my endurance and strength.

Have you even read John Donne's poems? 'Death be not proud'

he had said. His wonds, sometimes had helped me relieve myself of the inner unconscious drama of the soul:

"One short sleep pant, we wake eternally
And death shall be no more;
death, thou shalt die."

Accident as the Norm

Bichitra Beuria

(The writer is not a student of Philosophy. He admits his weakness in presentation of a philosophical point of view.)

The title of the topic is paradoxical because accident itself is illogical under any norm. The rationalist cries of resentment when we propose the necessary causlessness of an effect—that events happen without—cause. He finds us on wrong foot as 'norm' presupposes a standard, some sort of fixation and a law of accident is

self-defeating. Our case is not to formulate a law of accident. But we see life shaped only by uncertainty of principles. We see life walking without feet. We see law of causation as a super imposition—an afterthought—of intellect. We see intellectualism too to be limited and insufficient in apprehending truth.

The moralists will decry us for proposing anarchy of value, negation and finally everything anti-life. We accept the risk but don't feel of insuring against it as life has never been logical and all the systems are to prove a point and not to live life in its possibility. That point is a half-way stop from truth but not the truth. We see Truth as Truth and not as a sum total of some proven facts. We see oneness of truth in its indivisibility. We see it in one Reality. We see only a perceptual realization of truth. Our proposal is that life is in fracture and the search for truth in life is approachable through fracture only. Is it immoral to sound anti-life for the sole cause of life and truth? Then what is the rationale behind rationalisation and ratiocination? Is intellectualism the last say in epistemology? Are ontological problems referable to law of causation? Is life explainable by cause and effect relationship? Is life all intellect? Then, is truth psychic?

Our point is that when "accidentalists" attempt to live truth the rationalists avoid truth by rea-

soning it. We do not see truth, in fragments—truth, logical truth, Philosophical truth, artistic truth or poetic truth. If truth is diluted in literature so it is in Philosophy. If it has an imaginative processing in literature so an intuitive one in philosophy. Our case is that status of truth remains the same which is not divisible not also substitutive to figures and facts as the rationalists unfailingly mistake in literature. The rationalists forget the fact that they are also proposing an imaginative Reality. Even their pursuit of an imaginative reality is a half-way stop. They in literature do have the same charge of immorality, negation, distortion, anarchy against the accidentalists. We coin the word "accidentalists" for those writers in literature who will attempt to apprehend truth, the essence and ultimate in a fractured manner. If these writers give up a system (as in philosophy) or forms they are doing it to reach something unapproachable by any other means. It is their integrity, sincerity and capability to face truth which is making them disfigured in process. It is

frightening to stand to the whole. While the rationalists and realists stop in half way the accidentalists pursue the ultimate terror. There is terror in Truth so in Beauty. This is the terror of stillness, impershibility, unchangeability mocking them and the brittleness and smallness of their intellectual formulation. Through extreme sincerity to uncover truth they uncover their absurd existence and absurdity of all happenings.

We relate this uncertainty, absurdity and disfiguring in pursuit of ultimate to the very anarchical nature of life and the world. We see the lamp burning with oil in it in uncertain way. The wind comes and the light is gone. The logician will point that wind is a new condition completing the cause of ceasation of light. We see it as a limited superimposition of logicity. We see a cause neither definable nor referrable. The logician is pointing to the combination of condition. But what is the cause of this combination? Will all conditions put together bring the same effect? Shall we be born to our parents again provided

all the conditions (even reversing time) are same? The logician is always about all past and may be, all facts or conceptual facts. We see our birth is as accidental as our fathers marrying our mothers. We see our living is as accidental as our meeting of friends or placing ourselves in unknown places and in unknown conditions. We see ceasation of life is as accidental as coming of life. We see the world in unreasonableness and life in irrational flow. The world had no joint nor it has now. To invent a joint is only to half-satisfy a morbid and frightened mind. We see uncertainty in wind, in oil and in going away of light. Do we frighten any fragile, insufficient system? Do we arouse a hidden fear in the rationalist? Have we unmasked them in the mask of reality not facing Reality? Is it, then, away from truth or a process to go away from shadow of truth? Is it anti-life or an extreme affirmation on life? Is it inviting anarchy of value or making us gather around essence of value?

We see our search a positive search. We see our case not as an

invitation of dark forces rather it makes us conscious of the inherent darkness in us. We accept affirmation in this informal world as our first virtue. We are aware of our brittleness so we are strong. We believe, the capable having the capacity to face can only stand the Truth and not the weak. We see

life in strength and non-life in weakness. We see the world in perpetual change through perpetual accidents. If it is disparate, so we are. We are neither in a circle nor on a straight-line. We live life in its extreme expression and ultimate aspiration. ☉

SYMPATHY

Nisha Shah
B A 1st year.

"Hey ! go, go away". I said angrily. But it was too late and his hand clench my suitcase and his innocent eyes with lots of pain was fixed on my face. I don't have the strength to bear his sight that was full of crave. Watching his personality I handed him my 'air bag' also. But the fear of getting less money was attracting him towards heavy weight.

While walking towards my hostel, I glanced around, with the hope of finding something new. Suddenly my eyes struck on that

child. He was of nine or ten years old. His complexion was so dark that one could not say from where his hairy head starts. His rags has lost his colour. I was feeling bore therefore I broke the silence and asked him "Why don't you do any other work ?" Without seeing me he answered "I went to mess, but they told me that I am so young to serve food for shahibs". I thought, yes ! They are right — you can serve food but to hear their (Students) abuses and beating, you have to grow more.

We reached the hostel. He kept my luggage and spread his palm. I gave Re. 1 and he with his glittering eyes, ran away. His face was with an expression of a minister who has been elected as a parliamentary member, without his hope.

Time went on passing, on its old path bringing day and night in our life. That day was also a part of my daily life. I with some of my friends went to film for a

change and were waiting for Bus. Soon, I was attracted towards the crowd. I went there and was able to see the crushed body and by thanking God, I came out of the crowd. At last God is praisable for his good deeds by rescuing a innocent little boy from abuses, beating and crime. The crowd starts moving towards cinema hall showing great sympathy to the dead one.

" False Advices "

Kalawati Agarwala

B.A. 3rd year.

Meetu was looking very beautiful as a bride. As she stepped into her husband's (Amar) house for the first time, she was met at the door by her mother-in-law who was standing ready with the "arti"; to welcome her into their house.

Looking at her mother-in-law, Meetu remembered the gossip which had gone on around her, as she had sat decked up as a bride in

her room that morning.

One of her friends warned her: "Meetu, be careful, some mother-in-laws are known to be tyrants.

"Hope your husband is not a mamma's boy, or else, you will have a tough time", another had said.

"You need not worry, my mother-in-law seems to be gentle and kind old lady", Meetu had replied

laughingly.

To this also someone had sniggered and said : "How naive she is. Appearances can be very deceptive."

That started it. All began discussing the stories of friends who had suffered at the hands of unfeeling, cruel mother-in-laws and some even went into the glory details of murders and dowry deaths.

"Mothers-in-law should be kept in their proper place, and not allowed to interfere in ones' personal lives. Just give them a little loneliness and they'll turn into dictators. It would be a better idea to live separately", was the general verdict of the girls.

Meetu brought herself back to the present, and looked at her mother-in-law keenly. No, she couldn't find any trace of cruelty or malice on her face, but she'd better be careful, she decided while entering the house.

Sumita was about to welcome her daughter-in-law into their house for the first time by performing the 'arti'. Seeing her beautiful daughter-in-law, she remem-

bered the sound advice given to her by some of her friends, when they were in the throes of marriage preparations. They had asked her about how is her future daughter-in-law. When they got the reply that she was beautiful and loving girl and she and her son had liked her at first sight. Then one of her friends advised "Don't be taken in by appearances. Many a time, a beautiful face has hidden behind it, a very shrewd and calculative mind. So, don't loosen your hold on your son, even a little bit."

That remark had started off a discussion on heartless, selfish daughter-in-law who had either ill-treated their parents-in-law or had set up home separately, leaving the old people helpless, to fend for themselves as best as they could on their own.

Sumita brought herself back to the present and scrutinised Meetu's face. She could not, to the life of her, see any signs of spite or cunningness on the pretty face, but all the same she had better be prepared for any unsuspected turns, she thought as she brought her in to their home.

The result of the advice given to both of them made them on the surface polite and civil towards each other, but in truth, both use trying to weigh always just how much a threat the other one was to her own future happiness. Each was extremely wary and suspicious of the other. Thus, their relationship never got off the ground.

This, continued for about a fortnight, till one evening, Amar failed to turn up at home, as usual at 8 P.M. It was about 10 O' clock and there was still no sign of Amar.

Meetu was fertied about what had happend to him. She thought of confinding her fears in her mother-in-law, same was the condition of Sumita, but then they quickly checked themselves. At last, Sumita went across to Meetu, where she was crying, Sumita felt sympathy for her at once and consoled her. Meetu realised instinctively what a sensitive and kind woman she was and told her, "Oh, mother, you are so kind, not at

all as I had expected you to be".

"Why ? Did you expect to have a domineering and cruel mother-in-law", She asked quietly 'No, some of my friends..... Meetu's voice trailed off in the middle.

Sumita questioned curiously about what her friends had told her and Meetu embrassingly averated all the advices given to her and then, much to her amusement, Sumita burst out laughing and she too confided the reason for her own weariness. Her words made both smile, while at the same time door-bell rang and Amar entered with delight. Both of them piled him with questions and he replied that he was late due to his friend's accident who was quite well then. When they told him that they were worried about him— he told that he didn't feel like this as both were laughing when he came. Then, Sumita told that they found a way to lessen their tension and both started laughing where Amar was looking surprisingly at them. ●

FATHER OF A MARTYR

Md. Abdul Khaleque

H. S. 1st year (Arts)

Ratan Roy standup and he goes to the President's chair at slow speed. He takes the 'Gamo-cha' (towel) from the President, which has given him as welcome as father of Martyr on behalf of Martyr's Memory Preservation Committee. His cheek full up with tear's when he take the towel from the President. The president request him to deliver a few words. He goes in front of microphone. He starts—

—Respected president, invited guests and revoluted pepole.....

But, after that he cannot speech. Only tears rolled on his cheek. He is seeing like a dream around him that his son Madan, who is martyr come in front of him and he is starting to say—

—Our revolution is not finish, we are dead, but you are now. But we could not reach on our aim, we could not finish our work. You should be finish our work,

you should full up our aim. You should make national intergation. In the name of long six year's foreigner expell movement, the unity of greater Assamese has broken. You must be create the unity again. You should create a new society where will not hate anybody somebody, where will not any perselity in the name of community, religion etc. You don't forget, we are all Assamese who lives in Assam and do something for the progession of Assam. Our culture, our nation built by the co-ordiniation of different nation, different culture. Long, long ago, where was not any history from that day to today lakh and lakh pepole come from different part of the world. So, you should make the nation again by co-ordination of every classes.

After a few moment dream of Ratan Roy has broken. He

is thinking what he is doing. The Audience see has face with interest. But they can't understand of his motive. They only see and see him. They cry and request him to speech. But he? He again starts delivered his lecture. But his eyes are full with tears. He can't deliver anything. He is only seeing and seeing the picture, the motive, the warning of Madan. He remembered the past memory of Madan.

In 1980, the Assamese revolted against of illegal foreigner. In this revolution, majority people of Assam supported and joined in revolution. The different types of programme observed from the desk of movement. In a day of

April, supported of movement, a procession of youth were going to S.D.O. office of Barpeta Town. Already polices charged on revolution. In a time police forces were firing. In the fire of police Madan dead, Madan leave the world for a nation.

Today is his remembrance day and this meeting is called for this occasion. Ratan also addressing by meeting-caller for this occasion.

At last, he deliver only that we must be work for the progression of our nation, our culture, we should give born many martyrs like Madan who can leave his all property, even the life for nation, for society. † † †

**An Annual Report of the General Secretary,
Bongaigaon College Students' Union Society**

BONGAIGAON

Session : 1986-87.

At the very outset of my Annual Report as General Secretary, "I bend my head low in respects and memories of the martyrs who had sacrificed their valuable lives for the shape and existence of Bongaigaon College". I would like to offer my profound thanks from the deepest bottom of my heart to our honourable Principal Mr. S. C. Chakrabarty, M.A. (Triple), Vice Principal Mr. J. K. Mazumder, M.A. and learned Prof. incharge for their kind suggestions and co-operation in conducting the various activities of the Union.

And also I offer my heartfelt thanks to my beloved students' friends for giving me a golden opportunity to serve them as the

General Secretary of the Bongaigaon College Students' Union for the session 1986-87.

After being elected as a General Secretary, I along with others Secretaries took over the charge from the previous secretaries of the students' union and since then I had been discharging my duties and responsibilities with utmost sincerity. Service to humanity is a very important thing in the modern world for which God has given us various valuable talents to utilise them in the right manner for social welfare. The feeling of brotherhood understanding is very important things because man is a social animal and we have to live in our society and have to improve

our qualities by cultivating them in the right way. No one can survive alone with this mutual fellow-feeling. Service to development of different educational institutions means service to humanity and social welfare. We should try to give good for others and we should try to help others who have all kinds of trouble. We have got enough scope to serve for the development of our institution. Students should try to serve and look with symathatic view towards the development of the college..

Because in our college there are many problemes. I feel that some students here in our Bongaigaon College come only to acquire higher education and knowledges but they don't take initiative and they don't think towards the progress and improvement of college. They may acquire higher education but their student life is meaningless because they don't have such qualities of students like sincerity, honesty, patriotism, humanity and other noble qualities. However, students can not devote their precious time exclusively to social service because the students' main

duty is to study. Yet occassionally students can allot a portion of time for the development of the college, the temple of our learning. Being college student we should be associated with the social service to a greater extent than the common people. Because the social service directed the welfare of human kind. I believe that all the students will give more and more importance in social service as it is a part of modern education.

I was involved in the events and performances like—

College Week Festival, Republic Day celebration, Freshers Social Day celebration, Offering of Blazer, Bongaigaon College participation in Inter-College Foot ball Tournament at Tihu, Saraswati Puja celebration...

The following items happened during my tenure.

Money sent to Chief Minister Relief Fund :— During my tenure the union body members collected subscription from each student and teachers. For the flood effected people. A sum of Rs. 1600/- was given to the Chief Minister Relief Fund for the flood victims.

College Road Construction :— It is a history of my tenure that the new College Road constructed from Rly. New Colony Tirupati Balazi Mandir upto college gate is completed. It was the outcome of a long continuity of process between Rly. authority college authority and the Students Union. However the work was finally undertaken by the initiative of Mr. V. Krishnamurthi, D. R. M., Alipurduar Division who paid a visit to this college on our invitation and received memorandum and petitions from the college authority and the students union in the last part of 87 in the Fresher Social. My sense of gratefulness goes to him. Also to the Rly. Mazdur Union.

Major Course Started in Degree Section in B. Com :— During our tenure in the session 1986-87, the college authority succeeded in opening major in commerce subject.

Draft and Frame the B. C. S. U. Constitution :— It is also a history of my tenure that the Bongaigaon College Students' Union Constitution Drafting Committee was for-

med according to resolution No. 2 of students' union executive meeting held on 28-5-87 under the Presidentship of Vice Principal J. K. Mazumder with the following members—

1. Prof. M. Basumatary, M. A.
(C.D.C.)
2. „ B. Beuria, M. A. (Member)
3. Dr. C. M. Das, M.A. („)
4. Prof. R. N. Kumar, M.A. („)
5. Mr. Enosh Narzary B. A. 2nd yr. G/S. B. C. S. U., Convenor D. C.
6. Mr. Sankar Prasad Roy, B. A. 2nd year (Member)
7. Mr. Sanjit Kar, Asstt. G/S., B. C. S. U. (Member)
8. Mr. Manindra Basumatary L. Secy. (Member)
9. Mr. Basanta Barman B. Com 2nd year. (Member)
10. Mr. Phungka Mohilary H. S. 2nd year Com. (Member)

The Bongaigaon College Students' Union Constitution Drafting Committee was held on 4th, 7th, and 12th of December 1987, and worked out the Draft of the B.C.S.U. Constitution under the chairmanship of Prof. M. Basumatary. I extend my hearty thank to all the Draft

Committee members because of their valuable suggestions and all possible helps and co-operation rendered to me. Specially I show regards to Prof. M. Basumatary Chairman of Drafting Committee, Dr. C. M. Das and Prof. R. N. Kumar for their practical guidance and also I convey my regards to all the members for their kind co-operation in bringing out the first new constitution of B. C. S. U. in the year of 1986-87.

Conclusion :— At the end of my annual report I offer my profound thanks from the deepest bottom of my heart to our respected Principal S. C. Chakrabarty, M.A. (Triple), Vice Principal Mr. J. K. Mazumder, M. A., learned Prof. in-charges of different sections who advised me to conduct the responsibility of Union Body, I tried my level best to solve various problems and grievances of the students community as a whole. I hope the newly elected secretaries will take the initiative actively with heart and soul to solve the problems. I cordially request the college authority to create a peaceful and congenial atmosphere for

providing a proper education to the students so that the college can contribute in guiding the destiny of the nation by solving the problems and grievances of the students and the institution.

Once again I extend my unique love and hearty thanks to our Prof.-in-charges, colleague of the union body and bossam students friends who co-operated and helped me in rendering my duties. Specially I would like to take the name respected Principal Mr. S. C. Chakrabarty, M. A., (Triple), Vice Principal Mr. J. K. Mazumder M. A., Prof. Mr. R. Choudhury M. A., Prof. Mr. D. C. Das, M. A. Mr Sanjit Kar, Asstt. G/S, B.C.S.U. and Mr. Phungka Mohilary H. S. 1st Commerce C/R and Mr Rakao Basumatary and Mr Hefajab Basumatary (Ex. G/S. B.C.S.U.)

Before Concluding my Annual Report I beg apology to the authority as well as to all students friends for not being able to fulfil all the tasks which were entrusted on me during my tenure. Being a fallen creature I beg to be excused by the authority and students friends for ommission and commi-

Bongaigaon College Magazine

ssion, done unknowingly while dis-
charging my duties in my tenure
as a G/S. B. C. S. U. wishing
bright day of the college and an

active executive body of the college
students union society.

Thanking you all,

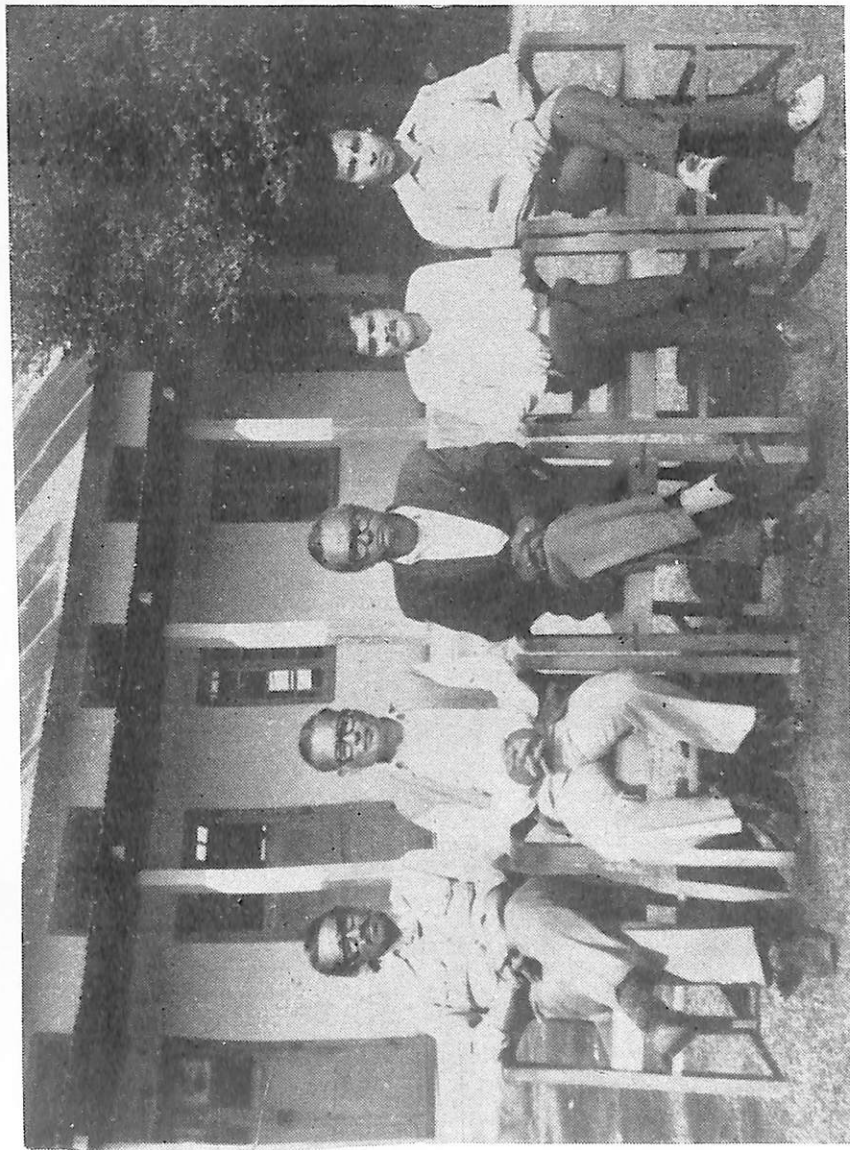
Sincerely yours,

Mr. Enosh Narzary
General Secretary,
Bongaigaon College
Students' Union.
Session 1986-87

Long live Bongaigaon College.
Long live B. C. S. U.

EDITORIAL BOARD

Session—1986-87

Right to Left—M. Basumatary (Editor); Prof. B. Beuria (In-charge); S. C. Chakraborty (Principal);
J. K. Majumdar (Vice-Principal) and Prof. K. C. Nath.

Absent in Photo—Dr. P. K. Dhar; Dr. C. M. Das; R. B. Sarma; M. M. Nath; M. Basumatary;
R. N. Kumar and E. Narzary (G.S.).

**ANNUAL REPORT OF THE SECRETARY.
DEBATE AND SYMPOSIUM
1986-87.**

At the beginning I offer my hearty thanks and esteem to all student friends who gave me the scope to serve as the secretary of Debate and Symposium of Bongaigaon College Students' Union for the session 1986-87. This was the pleasurable matter for me to represent the session 1986-87 as a Debate and Symposium secretary. Our department organised competition for Debate, Symposium, extempore-speech and I am very glad to inform you that for the first time quiz competition was also held during the college week. Many of the professors and students were present there. Really it was thrilling experience to see the said competition well attended and

better participated by all concerned.

Again during the college week Festival the Debate topic was "New education policy of India" which was really very interesting. The competition of symposium was on the topic "In the opinion of the house Regionalism is the root cause of the present political instability." The extempore speech also proved interesting. None can deny the education importance of Debate, Symposium, extempore speech and quiz these have immense influence on the intellectual development as well as help to grow up the speaking power. In our college so far as this department is concerned, I would like to speak a few words

to my students in participating in the competition provided the department to improve their quality at the inter-college and university.

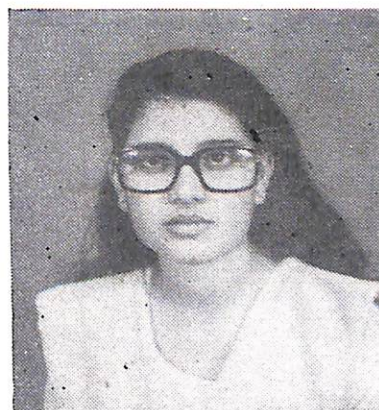
Before concluding my annual report let me offer my heartfelt thanks to our honourable Principal Sri S. C. Chakrabarty and Vice-principal J. K. Mazumder for their kind co-operation. I also extend my co-ordial thanks to Prof. R Choudury and Prof. P.

Sharma for their kind help and guidance and instilling sense of urgency, frankness and youthfulness in the department. As a result of which I could execute my duty smoothly and competently. I also thank all of my friends who help me in discharging my duties in the Function by transforming everything into a success. Finally, I wish a bright future to Bongaigaon College. Thanking you.

Rohendra Hajawary
Secretary,
Debate and Symposium
B. C. S. U. 1986-87.

Miss Kalawati Agarwal
Literary Champion 1986-87
Passed the T. D. C. (Part II)
Examination with *English Major*.

Miss. Prava Jain
Passed T. D. C. (Part II)
Examination with *English Major*.

Miss Srutimala Rajkhawa
Best Singer, 1986-87
Passed the T. D. C. (Part II)
Examination with *English Major*.

Miss Savita Agarwal
Passed T. D. C. (Part II)
Examination with *English Major*.

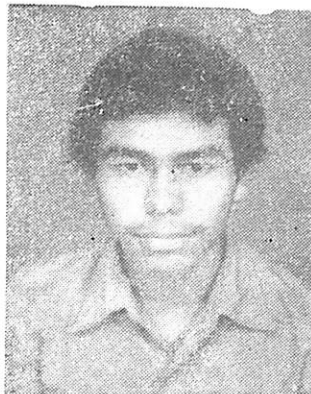
Miss Arnima Dutta

Passed the T. D. C. (Part II)
Examination with *Economics Major*.

Miss Urmipriya Roy

Best Girl's Athlete, 1986-87

Porosh Ch. Barman

Best Actor, 1986-87

I am sorry to inform that I can not print the photographs of Miss Mandira Medhi, Sri Hiren Roy and Sri Hemen Saikia who passed T. D. C. (part II) examination with Assamese Major as I could not manage their photographs from any source.

—EDITOR

Editorial Report

SESSION—1986-87

I begin my Editorial report with heartfelt thanks and sincere gratitude to my beloved student friends of our institution for providing me an opportunity to edit the College Magazine and thus serve them as a Literary Secretary for the session 1986-87.

Everybody knows that the College Magazine is a very important of the academic life of the students. It has a great educative value. But students has to read many books before he writes an article. Thus it enhances a student knowledge. It developes his power of thinking and strengthen his imagination. It also develops his literary taste and power of writing. A student gets a habit of reading and writing.

Thus, general knowledge of the students increases.

Besides these, students can express their feelings, thoughts creative ideas through College Magazine. It plays a great role in an is the more powerful organ for promoting educational activities. So, literature is the light of human civilization.

During my tenure many students participated in the Annual College Week here, I got sufficient articles from the general students. So, I remember with my cordial love to our students friend as well as excellent prof. staff who participated in the College Week festival to make a grand success and for their kind co-operation and contribution of articles.

But it is sorrowful matter that, I can not publish out Annual College Magazine Timely for the Session—1986-87 due to financial shortest and lack of time and disagreement among the general students on the language issue basis. So, I beg pardon for these.

I remember with a deep sense of reverence the names of the honourable Principal Mr. S. C. Chakraborty, M.A. (Triple), Prof. in-charge Mr. B. Beuria, M.A. and as well as the names of sectional in-charge Prof. M. Basumatary, M.A., Dr. C. M. Das, M.A., Ph.D., Dr. P. K. Dhar, M. A., Ph. D.,

Prof. R. N. Kumar, M.A., Prof. K. C. Nath, M. Com., Prof. M. Nath, M.A. & Vice-Principal J. K. Majumdar, M. A. who help me to understand to my capacity some of the most difficult concepts of the manuscript. I remember the owner of the Bhaskar Printers for his sufficient help me to publish out the Annual College Magazine.

At last, I offer my heartiest thanks to our distinguish G.S. Mr. E. Narzary and beloved sectional secretaries for their kind co-operation and I have no words to express.

Thanks to all,

Sincerely yours,

Manindra Basumatary

Editor,

Bongaigaon College Magazine.

Long live—B. C. S. U.

Executive Body
BONGAIGAON COLLEGE STUDENTS' UNION
Session—1986-87

- Mr. S. C. Chakraborty, M. A. (Principal), President.
,, J. K. Majumdar, M. A. (Vice-Principal), Vice-President
,, Enosh Narzary, General Secretary.
,, Sanjit Khor, Asstt. General Secretary.
,, Mongal Singh Brahma, Games & Sports Secretary.
,, Monoj Kr. Das, Secy. Fine Arts.
,, Gautom Das, Secy. Boys' Common Room.
Miss Jhuma Roy, Secy. Girls' Common Room.
Mr. Rohendra Hazowary, Secy. Debate & Symposium.
,, Biplob Kr. Das, Secy. Social Service.
,, Manindra Basumatary, Secy. Literary Activities.

Class Representatives

- Mr. Phungka Mohilary, H. S. 1st year (Com).
,, Swapan Singha Roy, H. S. 1st year (Arts).
,, Parikshit Ghosh, H. S. 2nd year (Com).
,, Sarat Ch. Wary, H. S. 2nd year (Arts).
,, Pradip Das, B. Com. 1st year.
,, Abendra Narzary, B. A. 1st year.
,, Pradip Kr. Roy, B. Com. 2nd year.
,, Binesh Champramary, B. A. 2nd year.
,, Samir Bhattacharjee, B. Com. 3rd year.
,, Sukur Singh Basumatary, B.A. 3rd year.

Prof. in-charge

- Prof. B. Beuria, M. A. i/c Literary Activities.
,, M. Basumatary, M. A. i/c Social Service.
,, P. Sarma, M. A. i/c Games & Sports.
,, S. Haque, M. A. i/c Boys' Common Room.
Srimati T. L. Dutta, M. A. i/c Girls' Common Room.